

გაზეთი გაეოღის
1930 წლის
5 ნოემბრიდან

samtredlismacne @ mail.ru

მაცნე

სამბრაღიის

N3 (9219)

31 იანვარი, 2017 წელი

ფასი 50 თეთრი

3

სამსხურიაში მოთოვა

2

ბიურო მუშაობას შეუდგა სიყვითე გაცემებისა!

გაზელების საქმეს ბოლომდე მივყვები

ჩემი სარკელიდან დანახული ღვთის სახლი და ჩემი ქალაქი

“მე ამ ფურცელზე
ვისუფთავებ მეციურ
ტალახს”

7

თავისუფალი
სტილით
მოჭიდავე
ივარი
ჯულაყიკე
სამართლებლო
ჩემპიონი

ნიგნა უნდა დაგბურკლოს,
შეგბრას, ლამე არ უნდა
დაგაქინოს...

იყო ღრო, ბოქერიასა და
თარგამაქეს გვაყვადრიღნენ

5

4 ყურადღებზე, ვიანოთი თქვითხიროვრა!

ცნობიანი თავისუფალი სავაჭრო სივრცის შექმნა

სიყვითე გაცემების!

6064 ნანატარობი

ინფორმაციას, რომელიც ჩვენი გაზეთის მკითხველს გვინდა, მივაწოდოთ, "სამტრედიის მაცნე" მუნიციპალიტეტის გამგეობის ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამსახურში ერთ-ერთი სტუმრობისას შემთხვევით მიაკვლია.

სიყვითე გადადებია – ჩვენ გვჯერა ამის. იმედს ვიტოვებთ, კონკრეტული პიროვნების კონკრეტულ ინიციატივას მიმდევრები მომავალშიც გამოუჩნდებიან. საქმე ეხება ქველმოქმედებას, რომელსაც გრიგოლ მიქელაძე 4 წლის განმავლობაში გასწევს. ეს უკანასკნელი დარეჯან ქავთარას, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამსახურის მთავარი სპეციალისტის, რეპლიკაში დაეჭირეთ: "დეპუტატი თავის ხელფასს არ იღებს და მას აძლევს გაჭირვებულ ოჯახებს".

გაირკვა, რომ წინასასაზღვროდ გრიგოლ მიქელაძემ სამტრედიაში რამდენიმე ოჯახი გააბედნიერა. საქართველოს პარლამენტში სამტრედიის მაჟორიტარმა დეპუტატმა პირველი ხელფასი შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირებს გადასცა, რომლებიც მხოლოდ პენსიას იღებდნენ და რომელთა ოჯახები არ სარგებლობენ სოციალურად დაუცველ ბენეფიციართა სტატუსით. დარეჯან ქავთარია "სამტრედიის მაცნესთან" მათ შესახებ საუბრობს:

"ესენი არიან: საჯავახოს თემში შშმ პირი ოთარ ელიაძე, გომში და-ძმა ლაშა და ლოლა ნადირაძეები, ცოტნე ჩინაშვილის მრავალშვილიანი ოჯახი დანირიდან, ლუკა ნინუა ნაბაკვიანი, ვახტანგ ლოლობერიძე, რომელიც წლების მანძილზე სოციალური მომსახურების სააგენტოში მსახურობდა და დიდ ჯიხაბიშვილი მაია ნუცუბიძე. ეს არის 8 ოჯახი, ამასთან ერთად დღის ცენტრ

"ლამპარის" 4 თანამშრომელია. ძალიან სასიხარულოა, რომ ჩვენი დეპუტატი თავის ხელფასს ამ ადამიანებს უწილადებს".

ზემოჩამოთვლილი პიროვნებების გარდა გრიგოლ მიქელაძემ დააფინანსა რამდენიმე სამტრედიელი ახალგაზრდის სწავლის ღირებულება, რომლებსაც სტუდენტის სტატუსის შეჩერება ემუქრებოდათ.

ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამსახურში მიღებული ინფორმაცია დაგვიდასტურა სამტრედიის მაჟორიტარი დეპუტატის ბიუროს ხელმძღვანელმა, თინათინ ხარბიანმა: "ინფორმაცია სინამდვილე გახლავთ, თანხის გადაცემა განხორციელდა 30 და 31 დეკემბერს, რაშიც სოფლებში გამგებლის წარმომადგენლებიც დაგვეხმარნენ, მათ პირადად გადავეცით საქართველოს პარლამენტში სამტრედიის მაჟორიტარი დეპუტატის, გრიგოლ მიქელაძის საჩუქარი".

ბიურო მუშაობას შეუდგა

6064 ნანატარობი

დეპუტატმა მოსახლეობასთან შეხვედრები დაიწყო. 2016 წლის 21 ნოემბრიდან საქართველოს პარლამენტში ოფიციალურად დარეგისტრირდა სამტრედიის მაჟორიტარი პარლამენტის წევრის, გრიგოლ მიქელაძის ბიურო, რომელიც რეალურად საქმიანობას 3 იანვრიდან შეუდგა.

ბიუროს შემადგენლობის სრული დაკომპლექტება 2016 წლის 22 დეკემბერს დასრულდა შემდეგი შემადგენლობით: თინათინ ხარბიანი – ბიუროს ხელმძღვანელი, სპეციალისტები – ნანა თურმანიძე, მაკა ჯვარციანი, მაია ნადირაძე და მაია ტალაბაძე.

2017 წლის 26-27 და 28 იანვარს სამტრედიის მაჟორიტარი დეპუტატი ამომრჩევლებს უკვე ბიუროში შეხვდა და გაეცნო სამტრედიის მოსახლეობის გარკვეული ნაწილის პრობლემებს. იგი ძირითადად დასაქმების, სოციალურად დაუცველის სტატუსის შეჩერებისა და ჯანდაცვის კუთხით დასაფინანსებელ საკითხებს მოიცავდა.

გრიგოლ მიქელაძემ გულდასმით მოისმინა თითოეული მათგანის პრობლემა და მისი კომპლექტის ფარგლებში დახმარება აღუთქვა.

"სამტრედიის მაცნე" შეხვედრების ბოლოს კომენტარი სთხოვა სამტრედიის მაჟორიტარ დეპუტატს: "ახალი არაფერი მომისმენია. წინასაარჩევნო პერიოდში აქტიურად ვხვდებოდი მოსახლეობას, ვეცნობოდი მათ პრობლემებს, რაც ძირითადად დასაქმებას მოიცავდა. აღნიშნული პრობლემა დღემდე აქტუალურია და გადაუსწვეტელი, რაც რჩება ჩვენს მთავარ ამოცანად, მთავარ პრიორიტეტად. მის დადებითად გადაწყვეტაში გამაჩნია ჩემი ხელი. გამოსავალია, შეიქმნას სამტრედიის მორგებული რამდენიმე საწარმო, სადაც ხალხი დასაქმდება. ვმუშაობ, მოვიხილო ინვესტიორები, ვცდილობ, დავაინტერესო ისინი ჩვენი მუნიციპალიტეტით და მისი ფასეულობებით. მე პირობა მივეცი ჩემს სამტრედიელებს, ერთი წლის შემდეგ მათ შეხვედროდი იმავე თეატრის წინ, სადაც 2016 წლის 6 ოქტომბერს წინასაარჩევნოდ დავდე პირობა, შევასრულებდი იმ დაპირებებს, რაც წინასაარჩევნოდ გავცეი. აუცილებლად წარვდგები სამტრედიელების წინაშე, თუ რა გაკეთდა ჩემი შუამდგომლობითა და უშუალო ჩარევით".

დეპუტატის ბიურო იმ დღეს ბევრმა ადამიანმა მომავლის რწმენით დატოვა. მათ შორის იყო ახალსოფლიდან დედაშვილი, ინგა ნადირაძე და გიორგი იობიძე.

ინგა ნადირაძე: "ჩემი ვაჟი პროფესიით რეზინგელია, მემანქანის თანამშრომლის სპეციალობით. მამაც რეზინგელი ჰყავს. დღემდე ვერ მოხერხდა მისი დასაქმება. გრიგოლ მიქელაძესთან შეხვედრამ და მასთან გასაუბრებამ იმედი გამიჩინა, რომ ჩემი შვილი პროფესიით მალე დასაქმდება".

ბაშელის სამხრეთი ბოლომდე მიყვება

სამტრედიის მაჟორიტარი პარლამენტის დეპუტატი სოფელ ბაშელში ადგილობრივ მოსახლეობასთან შესახვედრად ჩავიდა. გრიგოლ მიქელაძემ თავდაპირველად ვარციხეძის მე-4 კასკადის მექანიკური წყლის გადამსუფთავების ნაგებობასთან მოისურვა მისვლა და ბაშელის მთავარ პრობლემაში გარკვევის მიზნით რომან ნუცუბიძისგან დაწვრილებითი ინფორმაცია მიიღო. ბატონი გრიგოლი დეტალურად გაეცნო არსებულ სიტუაციას და იქვე უმკაცრესი შეფასებები გააკეთა.

მაჟორიტარი პარლამენტის დეპუტატი დაინტერესდა, საერთო თვალთვალს ენახა არხი, რომელიც ხშირ შემთხვევაში ვერ ახერხებს ჭარბი ატმოსფერული ნალექების გატარებას და სოფელ ბაშის დატბორვას იწვევს.

ბატონმა გრიგოლმა ადგილობრივ მოსახლეობასთან შესახვედრად ის ტერიტორია შეარჩია, რომელიც წყალდიდობის შემდეგ ყველაზე მეტად დაზარალდა. მაჟორიტარ დეპუტატს ბაშელის მთა არ დაუშალავს მისი გაღიზიანების მიზეზი, ძირითადად რის გამოც დააჩქარა დაზარალებულ მოსახლეობასთან შეხვედრა.

"უნახე სატელევიზიო რეპორტაჟი, რომელიც რამდენიმე დღის წინ ეთერში გავიდა და რომელშიც ბაშის პრობლემებზე იყო საუბარი. მოვისმინე ვარციხეძის მე-4 კასკადის დღევანდელი მეპატრონეების მხრიდან სიტუაციის შეფასება და განცხადება, რომ 250 000 ლარს გამოყოფდნენ პრობლემის მოსაგვარებლად. მიმანია, რომ ეს თანხა ბაშელის ვერავითარ შეგებას ვერ მოუტანს. არაფერს მივცემ უფლებას, ჩემს ხალხს დასცინოს. ჩართული ვარ პროცესებში და მინდა, მოსახლეობა დავაიმედო, ბოლომდე მივყვები საქმეს".

6064 ნანატარობი

27.01.2017

თბა გავსაზიო

მნიშვნელოვანი ზიანი არ მიუყვება უხვ ნალექს მუნიციპალიტეტისთვის, თუმცა, როგორც მოსალოდნელი იყო, გარკვეული სამუშაოების ჩატარება მაინც გახდა საჭირო ქალაქისა და ზოგიერთი სოფლის ტერიტორიაზე. ბუნებრივიცაა დიდთოვლობისას გზების გაწმენდა და საჭიროების შემთხვევაში ელექტროგადამცემი ბოძების შეკეთება. თუ ქალაქის ტერიტორიაზე თოვლის სიმალღე დაახლოებით 40 სანტიმეტრი იყო, მუნიციპალიტეტის მაღალმთიან, ე. წ. გაღმა ზონაში, კერძოდ, სოფელ თხილაგანში იგი 1 მეტრს აღწევდა.

მას შემდეგ, რაც ოფეთში ვერ ავიდნენ, მუნიციპალიტეტის გამგებელი ვალერიანე ფიცხვერია, გუბერნატორის მოადგილე პაატა ნადრადე და პროექტების მართვის სამსახურის უფროსის მოადგილე დავით გორდულაძე გომის თემის ყველაზე მაღალ სოფელ კორმაღალში ადვენებდნენ თვალყურს გზის გაწმენდის სამუშაოებს. ტექნიკა ოფეთის, გამოჩინებულის, ტოლების მიმართულებით მუშაობას მობილიზებულად შეუდგა.

იმერეთის გუბერნატორის მოადგილემ მაღლობა გადაუხადა ადგილობრივ ხელისუფლებას საქმიანი მობილიზაციისთვის: "ხედავთ, რომ უკვე მიმდინარეობს სამუშაოები გზებზე არ-

სამცხედრის მოთოვა

სებული შეფერხებების აღმოსაფხვრელად. ცენტრალური საავტომობილო გზა თავისუფალია და მოძრაობა არც შეფერხებულია. რაც შეეხება კიდევ უფრო მაღალ სოფლებს, მაღლობა მუნიციპალიტეტის გამგეობის ხელმძღვანელობას და შესაბამისი სამსახურების ხელმძღვანელებს პრობლემის ასე სწრაფად მოგვარებისთვის."

მუნიციპალიტეტის გამგებელი საკუთარ დაბადების დღეს სამუშაო პროცესში "აღნიშნავენ", რადგან სამტრედიამ დიდთოვლობით მიულოცა იგი. კორმაღალში მიმდინარე სამუ-

შაობის დათვალეობისას მან განაცხადა, რომ "მაღე ყველა მაღალმთიან სოფელში გზა თავისუფალი იქნება. მოსახლეობა ცენტრს არ მოსწავდება და ჯერჯერობით, უხვი ნალექის გამო, არანაირი შეზღუდვა არ შეეკმნება ჩვეულ საქმიანობაში." ის აუბრა იმაზეც, რომ უკვე ჩამოვიდა და გადაფორმების პროცესშია გრეიდერი, რომელიც ძალიან სჭირდება მუნიციპალიტეტს და აქამდე არასდროს ჰქონია. ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსი ზურაბ გოგია აკონრეტებს, რომ "გრეიდერი კომუნისტების დროსაც არ იყო რა-

იონში, არადა, იგი ძალიან საჭიროა. ამერიდან ის პრობლემები, მისი არქონა რომ იწვევდა, უმტკივნეულოდ და სწრაფად მოგვარდება." იგი მუნიციპალიტეტმა ადგილობრივი ბიუჯეტიდან 197 ათას ლარად შეიძინა.

დიდა ადგილობრივ ხელისუფლებას, საჭიროების გამო დაუყოვნებლივ შესრულებული სამუშაოებისთვის: "ამჟამად ხუთი სოფლის დამაკავშირებელი გზა გაიწმინდა. მალევე დაიწყება ყველა ჩიხის, სოფლებთან დამაკავშირებელი გზების გაწმენდა, ტექნი-

გამგებლის პირველი მოადგილე დავით ბახტაძე ყურადღებას ამახვილებდა იმაზე, რომ "დაზიანებული ელექტროგადამცემი ბოძებისა და ხაზების გამო პრობლემა არ შექმნია მოსახლეობას, რადგან "ენერჯო-პროჯორჯიას" ბრიგადები დილიდან მუშაობენ დაზიანებების შესაყეთებლად." გამგებლის წარმომადგენელი გომის თემში, ზაზა ნიკოლეიშვილი მოსახლეობის სახელით მაღლობას უხ-

ვა მუშაობს და პრობლემა ჯერჯერობით არავის შექმნია." იმედია, დიდთოვლობა სამტრედიის განსაკუთრებული გართულებების გარეშე ჩაივლის, რადგან შესაბამისი სამსახურები და ადგილობრივი ხელისუფლება მობილიზებულია უამინდობისგან გამოწვეული პრობლემების შეფერხებელი აღმოსაფხვრელად.

ტრენინგი თავისუფალი საჯარო სივრცის შესახებ

6064 ნაწილაზიო

"ევროპა საქართველოსთვის" - ამ პროექტის ფარგლებში არასამთავრობო ორგანიზაცია dcfta, იგივე "კვლევათი ფურნალიტიკის და ადვოკატირების ცენტრი", ღრმა და ყოვლისმომცველი, თავისუფალი საჯარო სივრცის შესახებ ტრენინგებს აწყობს.
ცნობიერების ამაღლების კუთხით ცენტრმა 23 იანვარს სამტრედიის მუნიციპალიტეტში საჯარო მოხელეები და სხვა დაინტერესებული ადამიანები შეკრიბა და ევროკავშირთან გაჭრობის პერსპექტივებზე ინფორმაცია მიაცილა.

ტრენინგი უშუალოდ dcfta-ის ექსპერტ-ანალიტიკოსს მიჰყავდა. მის ორგანიზებაში ასევე მონაწილეობდა ნატალი სალინაშვილი. სამტრედიის მუნიციპალიტეტის

სტანდარტებზე, რაც უკვე საკვლევებულოა ქართველი მეწარმეებისთვის; ასევე წარმატების კონკრეტულ მაგალითებზე: ვინ შეძლო ევროკავშირის ბაზარზე შესვლა.

ხმებასა და საჯარო ეკონომიკურ რეჟიმზე.

ზურაბ მოდებაძე, dcfta-ის ექსპერტ-ანალიტიკოსი: "პირველ რიგში, ჩვენ გვაქვს საინფორმაციო ხასიათის შეზღუდვები სხვადასხვა რეგიონში, ამჟამად ვიმყოფებით სამტრედიისში. ჩვენი მიზანია, ევროკავშირთან არსებული საჯარო ხელშეკრულება dcfta-ის შესახებ შეთანხმებებზე ვესაუბროთ დაინტერესებულ ადამიანებს, მათ შორის უპირველესად მეწარმეებს, ფერმერებს, ასევე საჯარო მოხელეებს, რადგან ჩვენი დიდი სურვილია, ევროკავშირთან საჯარო ურთიერთობაზე სწორედ საჯარო მოხელეებმა შეძლონ ინფორმაციის გავრცელება, რადგან ადგილებზე ისინი არიან ყველაზე ავტორიტეტული ფიგურები. მათ ნათქვამს აქვს ძალა და ფერმერებმა, რომელმაც არ იცნა ამ ვაჭრობის შესახებ, არ აქვთ ინფორმაცია ამ შესაძლებლობაზე, ჩვენი ტრენინგების შემდეგ თვითონ საჯარო მოხელეები გაავრცელებენ ამ ინფორმაციას.

ეს არის შესაძლებლობა, რომელიც 2014 წლის 1-ლი სექტემბრიდან შევიდა ძალაში, ამოქმედდა და 9600 დასახელების პროდუქტი შეუძლია შეიტანოს ქართველმა მეწარმემ ევროკავშირში საბაჟო და სატარიფო ბარიერების გარეშე. ე. ი. საბაჟო ბარიერის გაუქმება ნიშნავს იმას, რომ ქართველ მეწარმეებს აღარ მოუწევთ ევროკავშირის საბაჟოებზე დიდი ხნით დგომა და ასევე მათ არ მოუწევთ იმპორტის გადასახადის გადახდა. შესაბამისად ქართული პროდუქტი ხდება კონკურენტუნარიანი."

"სამტრედიის მაცნემ" შეხვედრის ბოლოს კომენტარი სთხოვა ადგილობრივ ფერმერს. ანზორ მსხილაძე: "რა თქმა უნდა, ჩვენ, ფერმერებს, გვაქვს სურვილი, ჩვენს მიერ წარმოებული პროდუქტი ევროკავშირის ბაზარზე გავიტანოთ. მე, კონკრეტულად, იაბონურ ხუ-

რმას ვაწარმოებ, მინდა, გავიტანო ევროპაზე. დღეს ჩაგვიტარდა ტრენინგი, მივიღე ინფორმაცია, თუ რა გზით, რა მეთოდებით შეგვიძლია, ჩვენი ნაწარმი გავიტანოთ ექსპორტზე. არის სხვადასხვა საშუალებები, თავდაპირველად ლიცენზირება უნდა მოხდეს ამ პროდუქტების".

საკრებულოს სხდომათა დარბაზში შეკრებილებს ზურაბ მოდებაძე ესაუბრა ევროკავშირთან საკანონმდებლო მიახლოებაზე, საერთაშორისო

ტრენინგმა ყურადღება გაამახვილა იმ სასარგებლო ბმულებზე, საიდანაც მეწარმეებმა უნდა მოიძიონ ინფორმაციები ასოციაციების შეთან-

გაპაჩრობთ ტერიორიას დაეპიონირან!

ჩვენ დაგუბრუნებთ დიდებას ამერიკას!
ხელახლა ავაშენოთ ჩვენი ქვეყანა!
ღმერთი ფარავდეს ამერიკას!...

ეს სიტყვები გახლდათ ერთ-ერთი მთავარი გზავნილი ამერიკელებისადმი ახლადარჩეულ პრეზიდენტის დონალდ ტრამპისაგან.

20 იანვარს, ამერიკის 44-ე პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ, რვა წელი რომ გახლდათ თეთრი სახლის პატრონი, თანამდებობა დატოვა.

დონალდ ტრამპის ინაუგურაცია, რომელსაც 900 000-მდე ადამიანი ესწრებოდა, აქციების ფონზე მიმდინარეობდა, თუმცა, ყველაფერი პროტოკოლის გათვალისწინებით წარიმართა.

ტრამპმა ამერიკის შეერთებული შტატების შეიარაღებული ძალების უმაღლესი მთავარსარდლის რანგში პირველი ადლუმიც ჩაიბარა და ტრადიციისამებრ, ინაუგურაციის შემდეგ გამართულ ადლუმზე მეუღლესთან – პირველი ლედისთან ერთად იცეკვა კოლეჯ.

“ტრამპი ბიზნესმენი და პრაგმატიკოსია, ლოზუნგები მან რომ ინაუგურაციაზე გააჟღერა, აუცილებელი იყო. დრო გვიჩვენებს რამდენად და როგორ შეასრულებს მას.

რაც მთავარია, საქართველოსა და ამერიკის შეერთებული შტატების სტრატეგიულ თანამშრომლობასა და კეთილშინდობილ დამოკიდებულებას, არანაირი საფრთხე არ უნდა დაემუქროს”. – აღნიშნავენ პოლიტოლოგები და ექსპერტები.

მამ ასე, ამერიკის 45-ე პრეზიდენტი უფლებამოსილების შესრულებას შეუდგა.

ლევან გაბუნია

ყოჩაღრიობა, ვიაროთ თერთხიროჯი!

ლევან გაბუნია

დადასტურებული ფაქტია, რომ მძღოლთა სამედიცინო შემოწმების პრაქტიკის დანერგვა ყოფილ საბჭოეთში შემაჯავ საქართველოს რესპუბლიკაში ლაგერენტი ბერიას (1899-1953 წ.წ.) სახელს უკავშირდება.

სიახლემ მალევე ჰპოვა გამოხმაურება, აღაფრთოვანა ამერიკელები და ინგლისელები.

ბოლო ხანებში მედიით გავრცელებული საგანგაშო სტატისტიკა, საქართველოში ავტოსაგზაო შემთხვევები და ამ დროს დაღუპულთა რაოდენობა, სიმშვიდის, ყოველ შემთხვევაში ჩუმად ყოფნის უფლებას არ გვაძლევს, არც მძღოლებს და არც ფეხით მოსიარულეთ.

გასულ წელს მედიის ცნობით 581 ადამიანი გარდაიცვალა ავტოსაგზაო შემთხვევებისაგან. ხუთჯერ მეტმა კი სხეულის მიძიმე დაზიანება მიიღო.

ამჯერად, ნამდვილად არ გვმართებს ხელისუფალთა დადანიშნულება ამ საკითხში იმ მარტივი ჭეშმარიტების გამო, რომ ბოლო ხანებში საქართველოს ამერ-იმერში იმდენი გზა დაიგო, მოწესრიგდა, საფენმალო ბილიკები, მიწისქვეშა გადასასვლელები, იმდენი საგზაო, გამაფრთხილებელი ნიშანი დაიდგა გზებსა და გზაჯვარედინებზე, რომ წლების წინ ვერც კი წარმოვიდგენდით.

მამ, რაშია საქმე?

რა გახლავთ განზიარებული ავტოსაგზაო შემთხვევების მიზეზი?

პასუხი ცალსახა და მარტივია.

მძღოლების უყურადღებობა, გადაჭარბებული სიჩქარე, და რაც მთავარია, მგზავრთა დაუდევრობა, გაუფრთხილებლობა...

ისიც უნდა ითქვას, რომ ვიდრე დღეს, მომავალში უფრო უნდა გამაგვრდეს მოთხოვნები მართვის მოწმობის გაცემისას, ასევე სასჯელი ავტოსატრანსპორტო საშუალებების ნასვამ და გადაჭარბებული სიჩქარით მართვის შემთხვევაში და ა. შ.

დაბოლოს (სიტყვები თუმცა ტრაფარეტულია), ფაქტები ამაზრუნენია, სტატისტიკა დამაფიქრებელი!

ისდა დაგვრჩენია, თხოვნით მოუწოდოთ საზოგადოებას, მძღოლებს, ქვეითად მოსიარულეებს:

ყურადღება, ვიაროთ ფრთხილად!

მადლიეხება

ლევან გაბუნია

მორიდებით შემოადლო კარი. გაგვეცნო, სამტრედიელი, სოფელ ეწრიდან გახლავართ, სამადლობელი მსურს გაზეთის მეშვეობით გამოვთქვაო, – გვითხრა ქალბატონმა ნელი გამცემლიძე-კოპალეიშვილმა.

შევიტყვეთ, რომ 56 წლის ქალბატონი 2 შვილისა და 9 შვილიშვილის დედა და ბებია ბრძანებულა.

სამადლობელი კი, ეწრის საბავშვო ბაღის მმართველის, ქალბატონ დოლო მანჯგალაძისა და ბაღის მთელი პერსონალის მისამართით გამოთქვა, იმ სიტბოსა და სიყვარულისათვის, ისინი რომ იჩენენ ნორჩი თანასოფლელებისადმი.

ყუათიანი კვება, გათბობა, სისუფთავე, ლამაზი ღონისძიებები, ერთი სიტყვით, კარგ გარემოში უწვეთ ყოფნა ჩვენი სოფლის პატარებს. – გვითხრა ქალბატონმა ნელამ და სამადლობელი ეწრის საჯარო სკოლის დირექციისა და პედაგოგიური კოლექტივის მისამართითაც არ დაუშურებია.

სოფლის პროგრამებით შესრულებულ-შესასრულებელ სამუშაოებზე გკითხეთ ქალბატონს და გულწრფელად, ალაღად გვითხრა: რომელი პროგრამით გაკეთდა, ვერ გეტყვით, მაგრამ შესანიშნავი ასფალტი რომ დაიგო და განათებულია მთელი სოფელი, ეს ცხადია და მადლობელიც ვართო.

ერთი სიტყვით, თითო უმაღური თუ სადმე აღმოჩნდება, არიან ისეთებიც, ნაკეთებ საქმეს, სიყვითეს სიყვითლევ რომ აღიქვამენ. სწორედ მათ შორისაა ქალბატონი ნელიც.

წელთა სიმრავლესა და ხალისიან დღეებს ვუსურვებთ მას, მრავალრიცხოვან მონაგართან ერთად.

ენრის სოფელთა სამოქალაქო აქტივობები

ნათია ნაცვლიშვილი

ეწრის საჯარო სკოლის სამოქალაქო განათლების კლუბი არაერთი საინტერესო ღონისძიების ინიციატორი ყოფილა. ამჯერად კლუბის წევრებმა ხელმძღვანელ ციციო ვერუღეიშვილთან ერთად საინტერესო აქტივობები განახორციელეს. ეწრის საჯარო სკოლას რამდენიმე წელია სპონსორობას უწევს “თბილისის მოზარდთა სახლი”. ამ ორგანიზაციის დახმარება გულისხმობს სამედიცინო მომსახურებას, ყოველდღიურ უფასო კვებას, და მრავალ სხვა სიყვითეს. “ჩვენც დაგებრდებით” ამ სახელწოდების პროექტი სკოლამ საახალწლოდ “მოზარდთა სახლთან” ერთად განახორციელა. ორგანიზაციის მიერ გადმორიცხული თანხით შეძენილ იქნა პროდუქტები, საჩუქრები სკოლის სამოქალაქო კლუბის წევრებმა “სათნოების სახლის” ბინადრებს გადასცეს. ამ სახლში ეწრის საჯარო სკოლის მოსწავლეებს არაერთი საინტერესო აქცია-ღონისძიება მოუწვევათ. ამჯერადაც მოხუცები გაამხნვეეს და ბევრი ლამაზი სიტყვა უთხრეს. ხალხურ საყრავთა ანსამბლის წევრებმა (ანსამბლს ნინო ჭანჭალეიშვილი ხელმძღვანელობს) “სათნოების სახლის” ბინადრები ერთობ გაახალისეს. თანხის ნაწილით კი მოსწავლეებმა სოფელში მცხოვრებ მრავალშვილიან ოჯახებს და შეჭირვებულ ადამიანებს შეუძინეს საჩუქრები.

ეწრის საჯარო სკოლის დირექტორი, მიხეილ კოპალეიშვილი: “თბილისის მოზარდთა სახლის” დახმარებით ჩვენი სკოლა არაერთ საინტერესო პროექტს ახორციელებს, ეს ორგანიზაცია სკოლის დიდი მხარდამჭერია, მადლობა ამისათვის მათ. პროექტის “ჩვენც დაგებრდებით” ფარგლებში, ჩვენმა მოსწავლეებმა არამარტო “სათნოების სახლის” ბინადრები მონახულეს და დაასაჩუქრეს, არამედ სოფელში მცხოვრები მოხუცები და მრავალშვილიანებიც.”

იყო დრო, ბოკაირიასა და თარბაბაძის გვარგავნიდნენ

მითხვან ჭილიძე

“ერთიანმა ნაციონალურმა მოძრაობამ” 20 იანვარს თავისი მორიგი, მეშვიდე ყრილობა გამართა. 7 ათას დელეგატს შორის 112 სამტრედიელი “ნაციონალიც” იმყოფებოდა. ამჯერად შეკრებამ იმ დელეგატების გარეშე ჩაიარა, “ნაციონალური მოძრაობის” 9 წლიანი მმართველობის პერიოდში პარტიის პოზიციებს ნებისმიერი შეთავაზებით რომ იცავდნენ და ავტორიტეტებად მოიაზრებოდნენ. აღმოჩნდა, რომ ეს მთლიანად ასე არ ყოფილა, და თუ რატომ, სხვა საკითხებთან ერთად ამის შესახებ თავის მოსაზრებას ენმ-ის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე ემზარ შებლაძე ვაგვანდობს.

ჩვენთან საუბარში იგი ყოფილი პრეზიდენტის უკრაინულ პერიპეტეებსაც ვადასწავდა. არ უარყო, რომ სადღაც ვიღაცას რაიმეს მართლაც ართმევდნენ, მაგრამ უმეტესად კანონიერად. ეს თუ ასე არ არის, ერთი დასჯილი მაინც დაამისახელეთო, კითხვას კითხვითვე უპასუხა.

“რუსთავი 2”-ის გარშემო მიმდინარე მოვლენებსაც შეეხო და დასძინა, იურისტი რომ იყოთ, უფრო მარტივად მიგახედრებდით, რა უსამართლობასთან გვაქვს საქმიო. ვიგი უკუაღვას “ევროპულ საქართველოში” გადაბარებას კარგად ვათვლიო და არა შემთხვევით ფაქტად ჩათვალა. აღინიშნა, რომ ციხეში სხვა ვიგი შევიდა და იქედან სულ სხვა გამოვიდა. განო მერაბიშვილი კი, მისი აზრით, სასამართლოს შემდეგ ან “ერთიან ნაციონალურ მოძრაობაში” დაარჩება, ან საერთოდ წავა პოლიტიკიდან.

ის პარტიიდან გასვლა “ნაციონალების” ორად გაყოფად შეფასდა. თქვენი აზრით, რა არის ამის მიზეზი? ის ხომ არაა, რომ პარტიამ თავისი შესაძლებლობები უკვე ამოწურა?

– პარტია ორად ნამდვილად არ გაყოფილა. საქართველოს მასშტაბით 63 რაიონული ორგანიზაცია გვაქვს, პლუს თბილისის საქალაქო ორგანიზაცია. აქედან მხოლოდ 10-12 თავმჯდომარე თუ წავიდა. ხულოს შესახებ იცით ალბათ, თავმჯდომარემ თავის აქტივისტებს კარი რომ ჩაკეტა და მათ ციხეში მოუწიათ კრების ჩატარება. სამეგრელო სრულად იყო წარმოდგენილი, გარდა ზუგდიდისა, თუმცა, დელეგატები იქაც აირჩიეს. ფოთი მთლიანად ჩვენია... ეს არ არის გაყოფა, ეს არის გარკვეული ჯგუფის წასვლა პარტიიდან.

– როგორც არ უნდა იყოს, ეს ჯგუფი ცოტა ხნის წინ თქვენი პარტიის ღერძს და ავტორიტეტს წარმოადგენდა.

– იყო დრო, ბოკაირიასა და თარბაბაძის გვარგავნიდნენ: ესენი რომ არ გვავდეთ პარტიაში, მაგრები და კარგები იქნებოდათ. ჩვენ ასე არ ვხედავდით. შეიძლება, ვინმეს უარყოფითი მხარეც ჰქონდეს, მაგრამ ჰქონდეს დადებითიც. ჩვენ ყველა რესურსი გვეჭირდებოდა და ყველა რესურსი გამოიყენებული უნდა ყოფილიყო. აღმოჩნდა, რომ თურქი ესენი ყოფილან ყველაფერი. სინამდვილეში პარტიის ხმები მოიტანეს იმ ადამიანებმა, რომლებიც პარტიაში დარჩნენ. სამტრედიის პარტიულ ორგანი-

ზაციაში ერთი ადამიანიც არ არის, მათ აზრს რომ იზიარებდეს. სამტრედიამ ეს პროცესი ჯერ კიდევ 2014 წელს გაიარა, როცა ავთანდილ სტურუამ დატოვა პარტია. მის მერე მოგზაურობს – პირველად “პატრიოტთა ალიანსში” იყო, მერე “თვითმმართველობა ხალხს” მიეკვლია, ბურჭულაძისთანაც მივიდა და იქედან უარი მიიღო. ახლა ფეისბუქის გვერდზე გიგი უგულავას რადაცევის იზიარებს და მოსა-

ნხას და ეს მათი ანაზღაურება იყო, მაგრამ ის, რომ ვინმეს ვეუბნებოდით, წამოგვეყვით არჩევნებზე და ფულს გადავიხდი-თქო, ეს არ გაგვიყვითებია. შემიძლია ხატზე დავიფიცო, რომ ეს ასეა, ყოველ შემთხვევაში, რაც მე პარტიის ხელმძღვანელი ვარ, ასე არ მომხდარა. 2008 წლამდე რა ხდებოდა, ვერ გეტყვით, არ გამიგია. მაშინაც ერთი ზონის კოორდინატორი ვიყავი და არასოდეს ყოფილა ვინმესთვის ფული გადამხდარა.

რაც შეეხება პრეზიდენტს, მან უთხრა პარტიის ლიდერებს, რომ შესულიყვნენ პარლამენტში, მაგრამ გარედანაც უნდა გვებრძოლა, რათა საბოლოო ჯამში საქართველომ გაიმარჯვოს – მიზანი ეს არის. ეს აზრი პრეზიდენტმა პირადად ჩემთანაც დააფიქსირა. ზოგიერთებს ჰგონიათ, რომ მე სკამის დასაბრუნებლად ვიბრძვი. იმისთვის ვიბრძვი, რომ ჩემმა შეიღმა ის არ გაიაროს, რასაც ახლა მე გავდივარ, მინდა, კარგად ისწავლოს, მიიღოს კარგი განათლება და თავისი შესაძლებლობების ფარგლებში ემსახუროს ქვეყანას. მხოლოდ მის პროფესიაზე, მის საქმიანობაზე იზრუნოს და ყველაფერს არ მოედოს. ვიბრძვით იმიტომ, რომ ნორმალური, ცივილიზებული ქვეყანა დარჩეს ჩვენს შეიღებს.

ლონელიცაა, მასთან მივიდეს. “ქართული ოცნების” მაკორიტარობის კანდიდატსაც დიად უჭერდა მხარს. ასე რომ, ეს პროცესი უკვე გაუიარეთ. ყველა იცის, პარტიაში რა უნდა ვინ შეაქცია, მოლაპარაკე ვინ არის. ვუნდა, როგორც დღეს ვაქვს, ჩვენ 2014 წელსვე ჩამოვყავალიბეთ.

– ამ ფონზე ყრილობის შესახებ რას გვეტყვით, რით იყო იგი მნიშვნელოვანი და თუნდაც განსხვავებული წინა ყრილობებისგან?

– მნიშვნელოვანი იყო ის, რომ დელეგატები პროცესის აქტიური მონაწილეები გახდნენ. იგრძნეს, რომ ვიდაც მათ პატივს სცემს, მათ აზრს ითვალისწინებს. აქამდე ასე არ ხდებოდა. პირადად მე, როგორც თავმჯდომარეს, ბევრი პრობლემა მქონია. თუნდაც ის, რომ ჩემი პარტიის წევრების ხმა იქამდე ვერ მიმქონდა. ვერ გამქონდა ისეთი საკითხები, რომლებიც სამტრედიისთვის არსებითი და გადაამწყვეტი იყო.

– ე. ი. სულ ოთხი კაცის მიზეზით?

– რა თქმა უნდა. ახლა რომ იძახიან, ჩვენ იმიტომ წავედით, მიშამ პარლამენტში შესვლამდე უარი გვითხრაო, ეს ასე არ არის, მოგასმინებთ ბოკაირიას სატელეფონო გამოსვლებს, რას ამბობს. თვითონ აცხადებს უარს პარლამენტში შესვლაზე. სინამდვილეში მოსაზრება იყო, რომ “ქართული ოცნებისთვის” არ მიგვეცა ლეგიტიმაცია. მე ვერ ვიტყვი, რომ ვიდაც მივიდა და ყუთებში ჩაყარა ბიულეტენები – ასეთი ფაქტები არ ყოფილა, მაგრამ ამისგან რით განსხვავდება ის, რომ ამ ჩვენს გაჭირვებულ ხალხს 150, 100 თუ 20 ლარითაც იყიდი არჩევნების წინა დღეს. დაფიქრდა ის ადამიანი და მარტივად გადაწყვიტა, არჩევნებზე ხმის მიცემის მერე არავინ არაფერს აძლევს, თუ ვიდაცამ 20 ლარი მისცა, მისთვის მაინც მომგებიანია, ეს იყო გადაწყვეტი მომენტია...

– ამომრჩევლებზე ფულის დარიგება “ნაციონალებისგანაც” ხდებოდა და არა ერთ არჩევნებზე...

– არა, ჩვენს დროს ფული არ რიგდებოდა...

– ინფორმაციები და ფაქტებიც საკმაოდ იყო ამის შესახებ.

– ჩვენ კოორდინატორებსა და მიკროკოორდინატორებს ვაძლევდით თა-

– იმერეთიდან, ზესტაფონის შემდეგ, ყველაზე მეტი დელეგატით ჩვენ ვიყავით წარმოდგენილი. რა თქმა უნდა, ჩვენთან ერთად იყო ჩვენი მაკორიტარობის კანდიდატი. იგი პოლიტსაბჭოს წევრი გახდა. ამჯერად პოლიტსაბჭო 100 კაციანია, პროცესებში ჩვენი ამომრჩევლებისა და მხარდამჭერების მეტი ჩართულობის მიზნით. ჩვენ ყოველთვის ვერიდებოდით იმის

თქმას, რომ მხოლოდ 4-5 კაცი იღებდა გადაწყვეტილებას, თუ რა უნდა გვეკეთებინა პარტიაში, რა იყო მისი სამოქმედო გეგმა, როგორ ჩავატარებდით არჩევნებს და შემდეგ როგორ უნდა გვემოქმედა. ისინი წვევებდნენ, რა იყო მისაღები და რა არა, მიუხედავად იმისა, რომ ბევრ რამეში არ ვეთანხმებოდით.

– მათი და მათი თანამოაზრეებ-

95 წლის ნინა მიქეაძე – ხოცა ისევ ახსოვთ და უყვართ სამტრედიისში

ნინა ნინა

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილე, ლინა კრავიშვილი, ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალური სამსახურის მთავარი სპეციალისტი დარეჯან ქავთარია, გამგებლის წარმომადგენელი ქალაქის ტერიტორიაზე თენგიზ ცაგურია წმინდა ნინოს დღესასწაულის მისალოცად რესპუბლიკის ქუჩის 12 ნომერში მცხოვრებ წმინდანის მოსახელე ქალბატონს სახლში ესტუმრნენ. ნინობა და დაბადების დღე ერთად მიულოცეს. ნინა მიქეაძეს 27 იანვარს 95 წელი შეუსრულდა.

“აფთიაქში ძალიან დიდხანს ვიმუშავე. თავიდან სოფლის აფთიაქში ვიყავი, ვმუშაობდი პროვინორად. ძალიან კარგი აფთიაქი გვქონდა. საცხოვრებლად რომ გადმოვედი სამტრედიისში, მერე ქალაქის ცენტრალურ აფთიაქში დავსაქმდი. დღეს 95 წლის ვაგვხვია. მინარია, რომ წმინდა ნინოს დღესასწაული და ჩემი დაბადების დღე ერთმანეთს ემთხვევა. 95 წლის წინ ჯერ მე დაიბადე, მერე ბიჭიც გაჩნდა, ჩემი ძმა. რაც წლები შემატება, გონება მაკლდება. მაგრამ იმდენი აზრი კი მაქვს, ბედნიერი ვიყო, რადგან ოჯახში მზრუნველობას არ მაკლებენ. დღეს კი თქვენმა სტუმრობამ უფრო ბედნიერი გამხადა”. – გვითხრა ობილარმა ქალბატონმა.

ქალბატონი ნინა 4 ათეული წელი ქალაქის ცენტრალურ აფთიაქში პროვინორად მუშაობდა და ადამიანების ჯანმრთელობის სამსახურში იღვა. სამტრედიელს დღემდე ახსოვთ თეთრ ხალათში გამოწყობილი პროვინორის ულამაზესი ღიმილი, ასევე მისგან უანგაროდ გაწეული სამედიცინო კონსულტაციები. 95 წლის ქალბატონის დიდი ოჯახი ჰყავს: სამი შვილი, 5 შვილიშვილი და 10 შვილიშვილი.

ლინა კრავიშვილი, მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილე: “ძალიან ლამაზად ახსოვს სამტრედიის ქალბატონი ნინა თავისი ლამაზი წარსულით, ლამაზი გარეგნობით. გამიხარდა, დღესაც რომ ასე კარგად გამოიყურება. მას არც ამჯერად არ დაუკარგავს თავისი პეწი და ხიბლი. მინდა, ნინა მიქეაძეს სახით ყველა ნინოს მიულოცო ნინობა. წმინდა ნინო ფარავდეს სრულიად საქართველოს”.

ხელისუფლების წარმომადგენლების მოულოდნელმა სტუმრობამ და გამოჩენილმა ყურადღებამ 100 წელს მიტანებულ ქალბატონს უდიდესი სიხარული და ბედნიერება მიანიჭა. გახსენებისთვის და დაფასებისთვის თითოეულ მათგანს ნინა მიქეაძემ მადლობა გადაუხადა. სტუმრებმა დალოცვისას ღირსეულ სამტრედიელ ქალბატონს სიცოცხლის განანგრძობივება უსურვეს.

ნინობა და დაბადების დღე ნინა მიქეაძეს ქალაქში გამგებლის წარმომადგენელმა, თენგიზ ცაგურიამაც მიულოცა: “დიდხანს იყავით, ჯანმრთელად და ბედნიერად, მერწმუნეთ, ისევ ახსოვხართ და უყვარხართ სამტრედიელს”.

ქალბატონი ნინა იმავე დღეს მუნიციპალიტეტის გამგებლის სოციალური სამსახურის შესაბამისი პროგრამით 100 ლარით დასაწყურდა.

ნიგნა უნდა დაგბურდოს, შებიკოს, ღამე არ უნდა დაგაძინოს...

ნათია ნაცვლიძე

ჩვენს გაზეთში წლების წინ ერთმა მოსწავლემ თავის საყვარელ პედაგოგს და ჩვენი რუბრიკის დღევანდელ სტუმარს წერილი უბოძა, სადაც წერდა, ის ისეთი პედაგოგია, მის გავლენით „სმენად მხეცნი მოვიდიან“-ი. მერე ამ მოსწავლეს უფროსი თაობის ინტელიგენტმა უპასუხა, განა რა არის პროფესიული პედაგოგი ასეთიო. სამტრედიას შესანიშნავი ფილოლოგები არ უკვირს, არც ამ რუბრიკას უკვირს კარგი რესპონდენტები, მაგრამ მართლაც მოვიხიბლეთ ჩემი რესპონდენტით. იგი ღია ამაღლობულია, პირველი საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგი. საუკეთესო მჭერმეტყველი და დიდებული მოქართული...

– როგორ მიიჩნევთ, რა დგას სიტყვა „წიგნის მიღმა“?

– ჩემთვის ამ სიტყვის მიღმა ჩანს წარსული, აწმყო და მომავალი. წიგნის გარეშე დღე ვერ წარმოიდგენია, პროფესიიდან გამოდინარე. მუდამ ვარ მიჯაჭვული მას. ჩემი მშობლები აჭარაში ცხოვრობდნენ, 5 წლის განმავლობაში ბებიასთან სოფელ დაფნარში ვიზრდებოდი, სულ მინდობდა ბავშვებთან თამაში, ბებია გიმნაზიადასთავრებული იყო და რატომღაც ეგონა, სოფლის ბავშვებთან თამაშში სწორ მეტყველებას ვერ ვისწავლიდი, ცდილობდა ჩავეკეტე სახლში და ჩემი აღზრდა მთლიანად თავის თავზე აეღო. მე კი ცეკვი და მოუსვენარი გავეპარებოდი მას...

ცხინვალის პედაგოგიური ინსტიტუტი დაეპოთავრე. ბიძაჩემი იყო იქ კათედრის გამგე და ძალიან მიწვიდა ხელს პროფესიულ განვითარებაში. მივლინებები მქონდა საჯარო ბიბლიოთეკის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან განყოფილებაში. მეგობართან ერთად მოვაშენა ახალი გამოგლევა გიორგი ჩოჩიშვილზე რომელიც „ლიახვისპირელის“ ფსევდონიმით იბეჭდებოდა. მერე ეს ნამუშევარი ერთ-ერთმა ჩემმა ლექტორმა სალომე დისერტაციაში გამოიყენა. აჭარაში ჯერ მასწავლებლად, მერე დირექტორად ვიმუშავე. ვმუშაობდი და ხელოვნების ინსტიტუტში, მერე გავთხოვი სამტრედიას. აქ დამევიდრდი და წლებია ვასწავლი ქართულ ენას და ლიტერატურას. იცით, რა მინდა გულისტკივლით ვთქვა? მამაკაცი პედაგოგები არ გვყავს სკოლაში. საქართველოში მამაკაცი მთავარი ოჯახში, მას ქალზე მეტი უნდა ჰქონდეს ანაზღაურება, სკოლა რომ გავაძლიეროთ. ძლიერ ქალს რომელი მამაკაცი შეედრება, მაგრამ სულ ეს წერილი ხმა რომ გესმის, ეს ილექება ადამიანის ტვინში და ალბათ მერე არასასიამოვნო ნაყოფი გამოაქვს, მიმანია, რომ სულ ცოტა 30 პროცენტზე მაინც სკოლაში მამაკაცი უნდა იყოს. სად ბარიტონის ხმით რომ ახსნის ბარათაშვილის „მერანს“ და სად მე რომ დავიწრობინებ მელო-სოპრანოთი.

– ხომ არ ამჩნევთ, ახალგაზრდებში ღირიული მუხტის, რომანტიული განწყობების შესუსტებას, გავცხოვრებას და სიცივეს, რასაც წიგნთან დამორება იწვევს? „აღარ უჯერებენ გულს, აღარ კითხულობენ ლექსებს, ბალახი მოედება სულს, თუ არ ვიოცნებეთ სესე“ – ამბობს ერთგამ პოეტი ...

– თითქოს ახალგაზრდები უფრო ჩაკეტილები გახდნენ ბოლო 20 წელია, ეს გამოიწვია იმან, რომ სკოლაში ბავშვები დაიყვნენ მატერიალური შესაძლებლობების მიხედვით. ვინც უზრუნველყოფილია და კარგად აცვია, მეორეს დასცინის, მერე ის იზავრება. სკოლაში ადრე ყველა ვაჟი განათლებული და ძლიერი გოგონასკენ მიიღწეოდა, სასურველ პარტნიორს ხედავდა მასში, გონება იმდენად ფასობდა. ახლა კი ვინ გამოიყურება მოდურად, ვის რა ფასიანი მობილური უჭირავს ხელში, ის ფასობს.

– დაცინვის საგანიც ხომ არ გახდა „ოთარაანთ ქვრივი“ ან აკაკის „გამზრდელი“?

– არა, ზოგი კლასი უდიდესი ემოციით აღიქვამს ამ ნაწარმოებებს, ზოგი საერთოდ არ გისმენს, უბრალოდ ერიდებათ და წყნარად არიან, ოთარაანთ ქვრივი რომ ამბობს: „კარგი შვილო, მე ჩემისად მაყურებელს თვალს დავიბრძანებ და შენისად მაყურებელითა ვივლი და ვიცოცხლებო“, წინათ ამას რომ ვამბობდი, კლასში ოციდან თვრამეტი ტიროდა. დედის აღქმა ასეთი ძლიერი არ არის ახლა... ჩემი დეპრესიის მალამო წიგნია, მაგრამ გააჩნია გარემოს და ადვოკატს, სადაც ესა თუ ის წიგნი უნდა წაეფიქსო. პირველად „გველის პერანგი“ რომ გამოვიდა, ხელში ავიღე, მაგრამ ვერ წაეფიქსო. ტურაშვილსა აქვს ლექსი: „ვინ როგორ გადაურჩა 37-ს, ცხოვრება მაგონებს ატრაქციონს, გაქცევა უშველ რობაქიტეს, ნიღაბმა უშველა გალაკტონს“. ძალიან ერთი თვით რუსეთში მივლინებით წავიდა ჩემი მეუღლე და მეც გავყვეი, ამდენი ხანი ჩემს სამშობლოს არასოდეს გავმორებოვარ, მომენატრა ყველაფერი ქართული, საუკეთესო სასტუმროში ვცხოვრობდი, მაგრამ არაფრად მიდიდა არაფერი, ვეძებდი კავკასიური ადამიანის სახეს.

დავიწყე ამ წიგნის კითხვა, თითქმის დავიწყებო. არჩილ მაყაშვილი, იგივე არჩილად მეკვი რომ ბრუნდება საქართველოში, როგორ გახდა თავის წარსულს, არა ისე, როგორც გველმა მოხედა დამცინავად თავის პერანგს. ჩვენ წარსულზე ვდგავართ, მისი უარყოფა არ შეიძლება. მიყვარს ძირითადად კლასიკოსები, ადრე დეტექტივებს და ფანტასტიკურ ჟანრის ნაწარმოებებს ვკითხულობდი, მერე უფრო ისტორიულ რომანებს და მოთხრობებს. მიმანია, ნაწარმოები კითხვისას თუ გაძლიერებულ ესთეტიკურ ტკბობას არ გამოვსვს, გამოვიგნულია იგი, წიგნმა უნდა დაგბურდოს, შეგძრას, ღამე არ უნდა დაგაძინოს, არ მახსოვს, ცხოვრებაში ორი წიგნი ერთდროულად წამეკითხოს. ვარ იმ წიგნის შთაბეჭდილების ქვეშ, რომელსაც ვკითხულობ.

– რომელ ლიტერატურულ პერსონაჟს დაუშვებდებოდა?

– ძალიან მიყვარს გიორგი პირველი, კაცი, რომელმაც დედამშვილი მოკლა, მაგრამ სამშობლოსათვის არ უღალატია. რამდენი წელია ვხსნი „დიდოსტატის მარჯვენას“, სულ გიორგის მხარეს ვარ, სულ მინდა, გიორგიმ მოიყვანოს შორენა, იმდენად მიყვარს. დედა რომ გაგზავნი, მერე ოთარაანთ ქვრივი განსაკუთრებულად შევიყვარე. არ მიყვარს სუსტი და მოწონილი ქალები, ძლიერი ქალები მიყვარს. ყოველი მზის ამოსვლა უნდა გიხაროდეს, იმედი რომ კვდება, კვდება ადამიანიც. მიყვარს მიხეილ ჯავახიშვილი, მის უამრავ პერსონაჟთაგან არც ერთი არ ჰგავს ერთმანეთს. ის ახერხებს, ქართულ ინდივიდუალიზმს გაუსვას ხაზი. დვითისაჟარის და კარპინას საოცარი დიალოგი მახსენდება. მათ რომ გაროზგავენ და გააშიშვლებენ ეკლესიის ეზოში და მერე საჯინბოში რომ არიან (კარგი ტიპაჟია კარპინა, რევოლუციური იდეები აწუხებს) და ეს ძველი მედრომე, არაჩვეულებრივი კაცი ეუბ-

ნება კარპინას: კარპინა, შენ გეტყვინა თუ შეგვრცხვია და გეყვინა? ავტორი ამბობს: „ ის, რაც კარპინას ეტყინა, ამას ეყვინაო.“ მომწონს, ავტორი სტერიონებსა და ქვეტექსტებში რომ გააპარებს აზრს – შენ ქართველი ხარ და ეს არ უნდა დაივიწყო! საოცრად მიყვარს კონსტანტინე გამსახურდიას „მთვარის მოტაცება“. დიდოსტატმა მე-

რე „ვანის ყვავილობა“ დაწერა, ხარკი გადაუხდა იმ წყობას.

– აკაკი ბაქრაძის არ იყოს, ძალღეს პურივით მიუგდო ეს ნაწარმოები, მისგან თავი რომ დაეღწია...

– უადრესად დიდ პატივს ვცემ ამ კრიტიკოსს, ჩემი თაობა მუდამ აკრძალულ ლიტერატურას კითხულობდა და ეროვნული მოძრაობა რომ დაიწყო, აკაკი ბაქრაძის ყოველი გამოჩენა ხალხში დღესასწაული იყო, 90-იან წლებში დაბეჭდილი მის პუბლიცისტურ წერილებს ვიზიარებდით. ძალიან მიყვარს ჰომეროსის „ილიადა“ და „ოდისეა“. როგორ აღწერს ავტორი მშენებელი ელენის სილამაზეს. არ ამბობს, რომ ელენეს ჰქონდა ღამაში თვალები ან ვარდისფერი ბაგები, ამბობს: ელენე კოშკში ზის, რომლის წინაც სხედან ას წელს მიტანებული მოხუცი მამაკაცები, ისინი ძვლებს ითბობენ და ამბობენ, რა გახდა დემეტო ამდენწლიანი ომი ქალის გულისთვისო? მერე აივნებიდან გადმოხედავს მშენებელი ელენე, მისი დანახვისთანავე ეს კაცები ჰბაუკური შემართებით წამოსცივდებიან, ხელებს ცისკენ ალაპყრობენ და იტყვიან: „დიდება შენდა დემეტო, კიდევ ღირებულა ამისთანა ქალისთვის ომის

დაწყებაო.“ ამიტომაცაა, არამართო ბერძნულს, ევროპული ლიტერატურის საყრდენი არის ჰომეროსი, ამაზე უკეთ როგორ უნდა დაახასიათო პერსონაჟი, რომელშიც ღმერთისმიერისა და კაცისმიერის შერწყმა ხდება...

– ქართველი პოეტებიდან ვის ანიჭებთ უპირატესობას?

– მიმანია, და ეს ჩემი მოყვარული

ღმის ისევეა დამარცხებული, როგორც ტატიო. მერე საბერძნეთში წავიდა, გაყვია ყველაფერი და ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას დაუდგა გვერდში, მაშინ, როცა უკვე ლიონდის ტიტულიც ჰქონდა და სასახლეს, მერე ავიდა გახდა და გარდაიცვალა ეს ბობოქარი გენია.

– პოეტ რატი ამაღლობელთან ნათესაობა გააკავშირებთ...

– ჩვენი წინაპრები რეპრესირებული იყვნენ, ბაბუა 37-ში დახვრიტეს, ფაქტობრივად რატის მამა და მამაჩემი დარჩნენ, ისინი ბიძაშვილები იყვნენ. საოცარი სიბოროტეა გვაკავშირებდა ერთმანეთთან, განსაკუთრებულად გვიყვარდა ერთმანეთი მე და რატის მამას, ბოიას, ცუგოს ვეხხდით. „ეკლისა და დაფნის საიდუმლო“ მისი ერთ-ერთი წიგნის სახელწოდებაა, ის პროფესიით ეკონომისტი იყო, მაგრამ იყო საოცრად მრავალმხრივი, პოეტური ადამიანი. მისი მეუღლე ნანა ძალიან განათლებული იყო, გერმანისტი, უნივერსიტეტის დოცენტი. ყოველ აგვისტოს რატის მამა დაფნარში ჩამოდიოდა, მარიამობას აქ ხვდებოდა, საოცარი დამოკიდებულება ჰქონდა მიწისადმი, რგავდა ხეებს, მერე წინაპრების სახლი ალაღობდა. აგვისტოს აღდგომისათვის ეწოდებოდა, მისი ჩამოსვლა იმდენად მახარებდა.

– რატის ლექსებშიც არეკლილია სოფლური ყოფის სიყვარული. იმერხმებზეცაა საამოვნებით მოხმობს პოეტი... ალბათ მასაც უყვარდა სტუმრობა...

– რატი და ბექა უფრო ხშირად პატარები სტუმრობდნენ სოფელს, მათ ბავშვობა ამ სოფელში გაატარეს, მერე არც ეცალათ. ბავშვობიდან რატი ბგერაზე ორიენტირებული იყო, მეუბნებოდა ბოიას. უფრო მეტად სიტყვის ჟღერადობას, მუსიკას ანიჭებდა მნიშვნელობას. მის ლექსებშიც იგრძობა ეს არაჩვეულებრივი მუსიკა. ძალიან კარგი ახალგაზრდები არიან რატი და ბექა, რატის ტელეგადაცემებს სიამოვნებით ვუყურებ. ცუგოს გარდაცვალებით შოკირებული ვარ. ის ისეთი ძვირფასი ადამიანი იყო.

– თქვენი საყვარელი ფრაზით ან სტროფით დაგვემშვიდობეთ...

– ჩემი საყვარელი წიგნია ვახტანგ ჯავახიშვილის „უცნობი“ და ყოველ წელს ჩემი მოსწავლეები მიმეყვანებიან, გალაკტიონის სახლ-მუზეუმში. ძალიან მიყვარს „სილაყვარდე ანუ ვარდი სილაში“ და ამ ლექსით დაეასრულეთ საუბარი: „ქართვთა მორევში დაეშვა ფარდები, საღამო კანკალებს შიშით და რილობით, საღამო ნელდება და კედლები ვარდები, მშვიდობით, მშვიდობით, მშვიდობით.“

“ჩვენი მკითხველი”

20 იანვარს ქუთაისში ჩატარდა საქართველოს საბიბლიოთეკო გაერთიანების ჩემპიონატი “ჩვენი მკითხველი” სკოლის ასაკის მოსწავლეთა შორის ინტელექტუალურ თამაშში “რა? სად? როდის?” მასში მონაწილეობა მიიღო სამტრედიის მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკის გამარჯვებულმა გუნდმა “B 612” (IX საჯარო სკოლა) კაპიტანი თეა მიქელაძე, გუნდის წევრები: ვიტალი შენგელია, გიორგი ფახურია, გალაკტიონ ფახურია, გიორგი ცაგარიაშვილი, მამუკა კილურაძე. დამატებით თამაშის შემდეგ სამტრედიის მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკის გუნდს მე-3 ადგილი ხედა წილად. მადლობა მათ, მათ მხარდამჭერებს, ჩვენს მკითხველებს.

მზია ჩხეიძე

“მე ამ ფურცელზე ვისუფთავებ მეციურ ტალახს”

ნათია ნაცვლიძე

მორიდებულმა და თავმდაბალმა, ლექსად ვადმოღვრდი მისი სათქმელის რაიონულ ვაზეთში დაბეჭდვას რომ განმარტავ, რედაქციის კარის შეღებვას ამჯობინა, ფურცელი დახურულ კარებში შეეკურებინა... აღმოსავლური სიბრძნისა არ იყოს, ცეცხლის ქალაქში ვერ შეახვევ, ერთილე თოფურადაც ვერ ვერლიბრი მალე ვახდა აბაშელთათვის საყვარელი და სასურველი. აბაშის ლიტერატურული ვაზეთის, “რტონის” რედაქტორმა მიღდა ჩაგანაგამ ერთილე თოფურას ლექსები დაუბეჭდა. მერე მისი ლექსები სენაკის ვაზეთი “მრწამსშიც” გამოქვეყნდა.

სოფლური პეიზაჟების სინატიფის სწორუბოვარ გამცოცხლებელს პირველი პოეტური კრებული რომ გამოეცა, ხბოს გაყიდვა დასჭირდა. “მზის ღიმილი” მისი პირველი წიგნია. 2010 წელს “სამტრედიის მაცნეს” მთავარ რედაქტორს, ქეთევან ჭელიძეს ვააცნო მისი შემოქმედება და იმ დღიდან მოყოლებული, პოეტი ჩვენი რედაქციის ხშირი სტუმარია.

დღეა ექვსი, მამა კი პედაგოგი ჰყავდა, სკოლის დამთავრების მერე თბილისში დიდი ხანი სასწავლო-საქმიან მუშაობაში უმუშავებია. მაინც მშობლიურმა სოფელმა, კვათანამ უხმო, ფესვებს დაუბრუნდა. წუხს, რომ ცარიელდება ქართული სოფელი. მას კი გაძლიერება სჭირდება. “მელნის ხელობის” კაცია, ერთილე თოფურა ცხოვრობს სოფლად და

შრომისაგან დაღარული მისი ხელები მეტყველებენ მის კარგ ქართველობაზე. “სულ ვეშაობ, არ ვისვენებ, ხან ჩემთან, ხანაც სხვებს ვეშაობ, მაგრამ მაინც შემოქმედებითი უკმარისობის განცდა მაქვს, მე მხოლოდ ბუნების პეიზაჟებს ვაცოცხლებ.” – ამბობს პოეტი. “ლექსებს ქარი წერს, ფოთლები და იაიები, ჩემთან რა ვინდა? მე მხოლოდ მესმის მათი ნაწარმული...” ერთილე თოფურა კვათანის ეკლესიის სტიქაროსანიც არის.

ლი, მეგანშობის გამძაფრებელი აზარტით სულდამძიმებული... ადამიანი ამ ლექსებს სუფთა სამყაროში შეჰყავს, პოეტის ვერლიბრი მშობლიური სოფლის ბუნებასავით სუფთაა. სოფლურ ყოფას საოცრად აცოცხლ-ასხივებს მისი ლექსები. “თითქოს ბებიას ჩაუყვავა დიდი ხელები და სახე მთვარე თბილ ყველივით ამოჰყავს ციდან” ან “მთა დაჩოქილა მეცხვარესავით და ქვევზე დღეს ხმალივით ლესავს, დღეს ხის კანივით ცა ოდნავ გასჭრეს, თითქოს მზის კვირტით დააფრეს ზეცა...” “წევს ღამე მაკე ღვეკლივით და მზეს მშობიარობს თითქოს”... აი, როგორ ეფერება სვანეთს “სვანეთი მოჩანს თეთრ ნისლებდნან, ტბილ სიზმრებიდან გადმოსულივით, კოშკებს ჩაუცვამთ ტანზე შავი ღრუბლის ჩიხები და თეთრი მთვარე ახურიათ სვანურ ქუდივით”.

პოეტმა ლექსები “ლიტერატურულ პალიტრასაც” გაუგზავნა და მისწერა, გთხოვთ, დამბეჭდოთ, რომ შევეუერთდე თქვენი ღამის სიტყვების კილობანსო. ასე შეიქმნა “ლიტერატურული პალიტრის” ახალი რუბრიკა “კილობანი”. თავის ახალ ლექსებს ხანდახან პოეტ ვაჟა ხორანაულს უკითხავს. ეს მეგობრობა რამდენიმე წელია გრძელდება. “ქართველი პოეტებიდან განსაკუთრებულად შოთა ნიშნაიძე მიყვარს, რომელსაც მეტაფორების მეფე უწოდა პოეტმა სოსო ნადირაძემ, შეუდარებელია მურმან ლებანიძე, მუხრან მაჭავარიანი, ასევე, მიყვარს მორის ფოცხიშვილი.” – გვეუბნება ბატონი ერთილე.

ლევან გაბაჩავაძე

რუბრიკა “სუნჯე” ამჯერად დიდი ქართველი პოეტის ვაჟა ფშაველას ცხოვრების ნაკლებად ცნობილ ეპიზოდებზე მოვიხირობთ, იმედა, სიამოვნებით ვაყენობა მას მკითხველი, ამ რუბრიკაში მგონის ავადმყოფობისა და სიცოცხლის ბოლო დღეებზე ვისაუბრობთ.

ჯერ ლექცია-საუბრები ჩაუტარებიათ საზოგადოებაში, უფრო ახლოს გაუცვნიათ ხალხისთვის ვაჟა-ფშაველას შემოქმედება, მერე კი, მერე დავით კლდიაშვილს, ქუთაისელ ახალგაზრდა მწერლებთან ერთად, ვაჟა-ფშაველას საიუბილეო საღამოს მომწეობი კომიტეტი შეუქმნია.

იმდენად დაინტერესებულან ქუთათურები ვაჟას – ცოცხალი გენიოსის ხილვითა და ახლოს გაცნობით, განუზრახავთ მგონის ქუთაისში მოწვევა, თუმცა, ვაჟას თავი იმ მოტივით შეუკავებია ქუთაისში ჩამოსვლაზე, რომ ძალზე ხელეწიერად ცხოვრობდა და შესაფერისი სამოსი არ ჰქონდა.

მამის კომიტეტის წევრებს შეუგრო-

ვაჟა-ფშაველას კეთილშობილთა

ვებიათ ას მანეთამდე ფული და ვაჟასთან ახალი ჩოხა-ახალუხისა და ფეხსაცმლის შესაძენად გაუგზავნათ.

1913 წლის 20 თებერვალი, ქუთაისი...

ახალ ტანსაცმელში გამოწყობილი ვაჟა-ფშაველა პირველად ესტუმრა ქუთაისს.

ამავე დღეს აქაურმა საზოგადოებამ პოეტს შესანიშნავი საღამო გაუმართა, უამრავი თბილი სიტყვა ითქვა მის შემოქმედებაზე, რამაც ეგზომ ასაიმუნა მგონის.

“თეატრი ხალხით იყო გაჭვდილი, საღამოზე პოეტს სული ამოართვეს, იმდენი ლექსი ათქმევინეს, ვაჟას ალტაცებაში მოუყვანია ხალხით გაჭვდილი თეატრი”. – წერდა შემდეგ ამ შეხვედრის სულისსამდგამელი დავით კლდიაშვილი.

საიუბილეო საღამო გრანდიოზულ ბანკეტს დაუკვირგვინებია.

უზომოდ ნასიამოვნები, კმაყოფილი დამშვიდობებთან ერთურთს ქუთათურები და მათი საპატიო და სასურველი

სტუმარი.

მგონის სასთუმალთან

1915 წელს მე-14 ქართულ ლაზარეთში, რომელიც მოთავსებული იყო ამჟამინდელი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის შენობის მე-4 სართულზე, ერთ-ერთ პალატაში იწვა დიდი მგონის ვაჟა-ფშაველა.

“გუშინდელ დღესავით მახსოვს, მთავარ ექიმ ვ. მახვილაძის დაგალებით თბილისში ვაჟას ძმის სანდრო რაზივასვილის სახლს მივადექი, კარი ფრთხილად შევაღე, გამხდარი, გაუპარსავი, ნაბადმობურული იწვა ბნელ ოთახში ვაჟა.

არ წამოვალ, მოვერევი, ძლივსღა თქვა ჩურჩულით როცა ჩემი მისვლის მიზანი გაიგო.

ძმისა და ჩემი თხოვნის შემდეგ ვაჟა ლაზარეთში წასვლაზე დაგვთანხმდა, საკაცეს არ მიეკარა, წამოიმართა, მე და მის ძმას გადაგვვებია და ჩვენც ვიყავარჯენთ.

ლაზარეთში ვაჟა ნათელ, ვრცელ პა-

ლატაში მოვათავსეთ.

საუკეთესო ექიმები ივანე გომართელი (ნ. ნიკოლაძისთან ერთად დიდ ჯიხაიში ქსენონის ერთ-ერთი დამაარსებელი. ლ.გ.) გრიგოლ მუხაძე, ს. ვირსალაძე, შ. მიქელაძე და სხვები მკურნალობდნენ.

ვაჟასთან ბევრი ნაცნობ-მეგობარი მოდიოდა. მახსოვს მის სასთუმალთან დადგომით მდგომნი: ალექსანდრე აბაშელი, სანდრო შანშიაშვილი, შიო არაგვისპირელი, შიო მღვიმელი, კოტე მაყაშვილი და სხვები.

ერთხელ მთაწმინდის წყალი ითხოვა, მივუტანეთ, დალია, თითქოს ძალი მოემატა, გადმოხვედა და მითხრა: ნინო, მინდა შენთან სურათი გადავიღო, მანვე დაიბარა ფოტოგრაფი ფვანია, რომელიც მწერალმა ი. იმედაშვილმა მოიყვანა, სწორედ მაშინაა გადაღებული ეს ფოტო.

ფოტოების ანთება თანდათან ძლი-

საუნჯე

ვრდებოდა. ჩვენი დამარცხებით დამთავრდა ავადმყოფობასთან ბრძოლა.

1915 წლის 27 ივლისს დიდი მგონის ავადმყოფობა... იფრინებდა 1961 წლის ივლისში უკვე დამსახურებული ექიმი ნინო ვაშაყიძე-ციციშვილი.

ასე უყვარდათ ეროსი

ლევან გაბაჩავაძე

ელვარე, თვითმყოფადი ნიჭის წყალობით აღიარება და საყოველთაო სიყვარული არასოდეს ჰკლებია.

გრანდიოზულად აღუნიშნეს იუბილე გასული საუკუნის 80-იან წლებში სამტრედიელებმა საქართველოს სახალხო არტისტს, ჩვენს სასიქადულო მამულიშვილს ეროსი მანჯგალაძეს.

35 წლის წინ კი, 1982 წელს საქართველო ეროსი მანჯგალაძის მოულოდნელმა გარდაცვალებამ დაამწუხრა.

ხელთა გვაქვს 1958 წლის ჟურნალ “დროშას” მეშვიდე ნომერი, სადაც ერთი, უკვე ისტორიად ქცეული ფოტოა გამოქვეყნებული ვრცელი კომენტარითურთ, რომელსაც უცვლელად ვითავაზობთ ჩვენი გაზეთის მკითხველს:

“ამას წინათ ერთმანეთს შეხვდნენ მარჯანიშვილისა და რუსთაველის სახელობის თეატრების ფეხბურთის გუნდები.

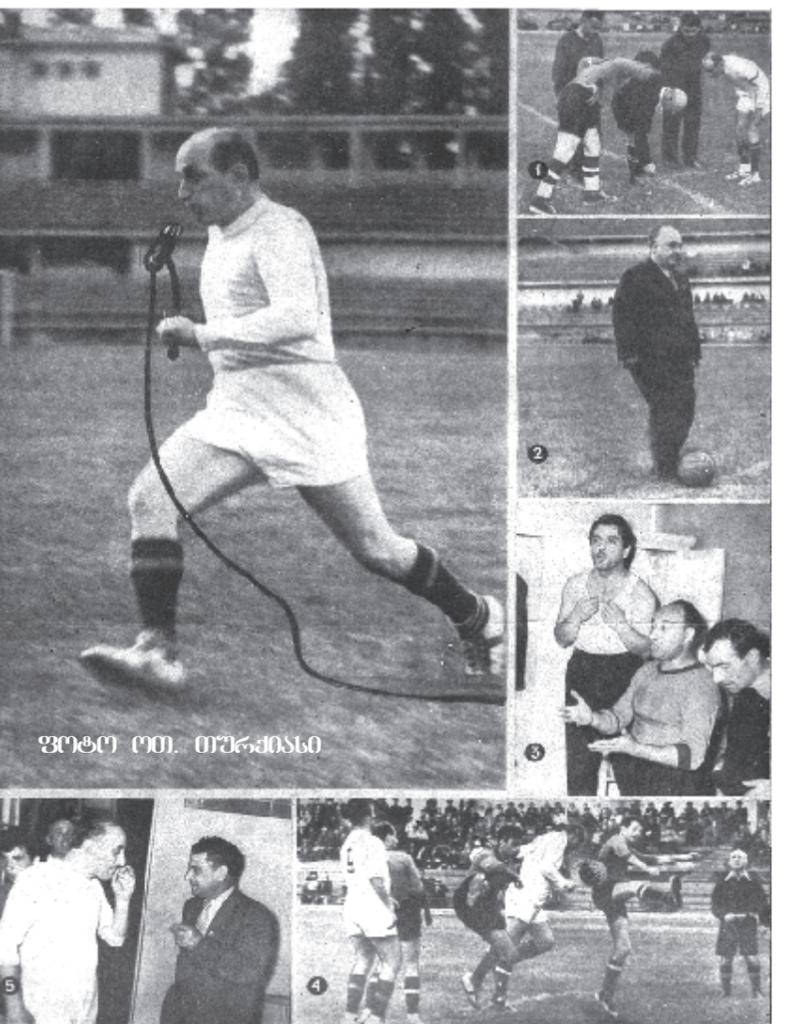
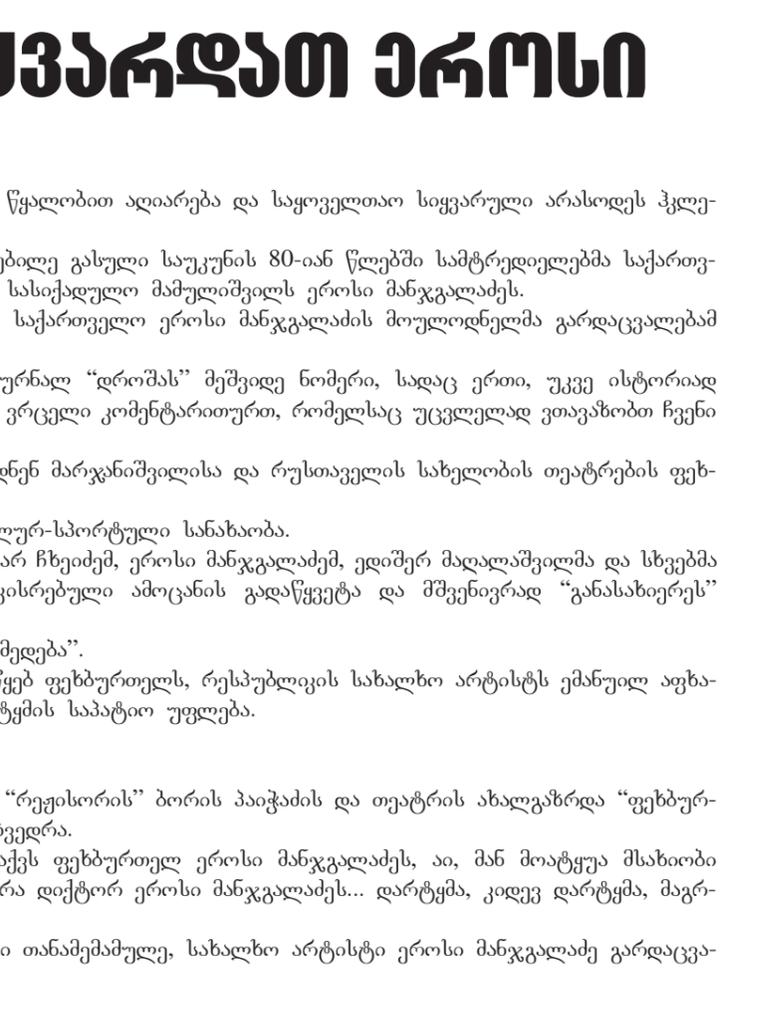
ეს იყო, ასე ვთქვათ, თეატრალურ-სპორტული სანახაობა.

ახალგაზრდა მსახიობებმა ნოდარ ჩხეიძემ, ეროსი მანჯგალაძემ, ედიშერ მაღალაშვილმა და სხვებმა ამ “სპექტაკლშიც” შესძლეს დაკისრებული ამოცანის გადაწყვეტა და მშვენივრად “განასახიერეს” ფეხბურთელთა როლები.

1. ასე დაიწყო პირველი “მოქმედება”.
2. სცენის ვეტერანსა და დამწყებ ფეხბურთელს, რესპუბლიკის სახალხო არტისტს ემანუელ აფხაიძეს წილად ხვდა პირველი დარტყმის საპატიო უფლება.
3. სცენა გასახდელ ოთახში.
4. ხასიათთა შეტყუება.
5. სპორტის დამსახურებული “რეჟისორის” ბორის პაიჭაძის და თეატრის ახალგაზრდა “ფეხბურთელის” ეროსი მანჯგალაძის შეხვედრა.

ზემოთ მარცხნივ: – ბურთი აქვს ფეხბურთელ ეროსი მანჯგალაძეს, აი, მან მთაყეუა მსახიობი ეროსი მანჯგალაძე, ბურთი გაუჭრა დიქტორ ეროსი მანჯგალაძეს... დარტყმა, კიდევ დარტყმა, მაგრამ...”

ასე, ამრიგად გავისხენით ჩვენი თანამემამულე, სახალხო არტისტი ეროსი მანჯგალაძე გარდაცვალებიდან 35 წლისთავზე.

ჩემი სარკმლიდან დანახული

ეს ახალგაზრდები სამტრედიის სხვადასხვა საჯარო და კერძო სკოლების მოსწავლეები არიან. ვოგო-ბიჭები, რომლებიც ვარკვეული ავტორიტეტით სარგებლობენ თავიანთი სასწავლო დაწესებულებებში განათლების დონით, ინტერესის სფეროებით, სანიშნო ყოფაქცევით. მათ მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლი და თავიანთი ქალაქის სიყვარული აერთიანებს.

ამ ახალგაზრდებმა განსხვავებული წინადადებებით, მაგრამ საერთო განწყობით დაწერეს თავისუფალი თემა "ჩემი სარკმლიდან დანახული ღვთის სახლი და ჩემი ქალაქი", რომელიც მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის ნორჩ ჟურნალისტთა წრეზე იქნა განხილული. თითოეული მათგანის მიერ ფურცელზე გადმოტანილი განცდა იმდენად ინდივიდუალური და მგრძობიარე აღმოჩნდა, გადაწყვეტილი, მათი ნამუშევრები ფართო ასპარეზზე გამოგვეტანა, რაშიც ვაზით "სამტრედიის მაცნე" დაგვეხმარა.

რეალიზაცია და სარწმუნოება უნდა დავიცვაო

არ ღირს, დავიწყო იმაზე ლაპარაკი, თუ როგორი რელიგია გვაქვს ჩვენ, ქართველებს. მინდა, ვთქვა, რომ ჩვენი სარწმუნოება და ჩვენი რელიგია, უბრალოდ ღირსშესანიშნავია თავისი ტრადიციებით. თუ იმა-საც ვიტყვით, რა განცდები მაქვს ამ კუთხით, ვიტყვი, რომ მთავარი არ არის ქვეყანა განვითარებული იყოს ეკონომიკურად, პოლიტიკურად და ა. შ. უპირველეს ყოვლისა, ჯერ ჩვენი რელიგია და სარწმუნოება უნდა დავიცვაოთ. მინდა, აღვნიშნო, რომ ჩემი სახლის სარკმლიდან არ მოჩანს ეკლესიის გუმბათი, მაგრამ ის ხილულია ჩემი მეორე სახლიდან, ანუ სკოლიდან, რაც ძალიან მიმსუბუქებს ამ დანაკლისს. ერთი რამ, რისი თქმაც მინდა, ის არის, რომ ჩვენ სამტრედე ქალაქში უნდა დავიცვაოთ ჩვენი რელიგია, სარწმუნოება და გაუფრთხილდეთ მას.

ლუკა ტაყაიძე

სამტრედიის მ-8 კლასის მოსწავლე

ქალაქის სიმბოლო – სინძინისა და ხმენის ქვაკუთხედი

აქ ყველაფერი მშობლიურია. კარის ზღურბლს როგორც კი გადავადიჯებ, მგონია, საკუთარ სახლში შევდივარ. ასეც არის. აღარ მახსოვს, პირველად როდის მომიყვანეს. პო, როდის მომიყვანეს?! ისე პატარა ვიყავი, მარტო ნამდვილად ვერ მოვიდოდი. ბუნდოვნად მახსოვს, დიდი, ნათელი შენობის წინ ბევრი ადამიანი, უმეტესად ბავშვები, ლამაზები, ლაღები, გაფართობული თვალებით და ცნობისმოყვარე სახეებით. მას შემდეგ ბევრი წელი გავიდა, დაახლოებით, რადგან მაშინ ჯერ კიდევ არ დავდიოდი სკოლაში. ახლა კი მე-10 კლასის მოსწავლე ვარ და ისევ ისე მეუფლება არაჩვეულებრივად თბილი განწყობა, როცა მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლს მოვაშურებ. აქ ისევ მელიან, აქ ისევ ვუყვარვარ ყველას (ყოველ შემთხვევაში, მე ასე ვგრძობ), პედაგოგებს თუ ჩემს თანატოლებს, რომლებიც ადრეული ასაკიდან "ორუდილამ" დაგვაკავშირა და დაგვაძეგობრა.

და რაც ყველაზე ნიშანდობლივია – ჩემი სარკმლიდან ღვთის სახლი მოჩანს, რომელიც ჩემს თვალწინ ამოიზარდა და ცისკენ აწვდილი გუმბათით უფლის რწმენასა და სიყვარულს გვიძლიერებს.

შეუძლებელია, სხვაგვარად აღწერო – დგახარ სარკმელთან და შენს თვალწინ მიწიდან 33 მეტრზე ამოხიდილი ღვთის სახლი, წმინდა დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძარი გესახება შენი ქალაქის სიმბოლოდ, სიწმინდისა და რწმენის ქვაკუთხედად, მფარველად და ნავსაყურად, სადაც ადამიანები შედიან, რათა მიიღონ სულიერი სიმშვიდე, გაძლიერდნენ რწმენაში, უფალს შეავდრონ თავიანთი ოჯახი და ქვეყანა, დამშვიდებულებმა დასტოვონ ტაძარი და შეუერთდნენ დამაბულ ყოველდღიურობას.

ამას მე ჩემი სარკმლიდან ვხედავ, მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის იმ ფანჯრის სარკმლიდან, წმინდა დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძარს რომ შეპყრებს. ამიტომ მომიხარია ასე იმ შენობისაკენ, სადაც ჩემი ნონა მასწავლებელი, ჩემი ელავო აყვავდა, რომლებმაც პატარა გოგონას ცხოვრებაში, ჩემს სულიერად აღზრდაში დიდი როლი შეასრულეს და მე ეს არასოდეს დამავიწყდება.

მე მიყვარს ჩემი ქალაქი, ჩემი მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლი და ტაძარი, რომელიც ჩემი სარკმლიდან თვალისმომჭრელად კამპაშებს.

ნინო თემურაძე

სამტრედიის მ-3 საჯარო სკოლის

მ-10 კლასის მოსწავლე

ჩვენი ტაძარი ჩვენი სული

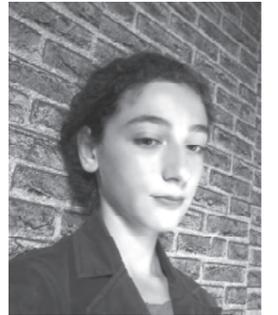
ტაძრის წინ მტრედების გუნდი ირეოდა. ალბათ, მტრედები ხალხს უხმობდნენ ტაძრისკენ. მათი ფრთები მზეზე ბზინავდა. ისინი სიკეთეს ასხივებდნენ. ჩვენი ტაძარი ჩვენი სულია, ყველაზე ახლობელი. ერთი რამ, რაც ჭეშმარიტია ამ ქვეყანაზე, ღვთის სიყვარულია. ყველა სხვამ რომ ზურგი გაქციოს, ღმერთი ჩვენთან არის და მის სახლში – ჩვენს გულში იმედს ნერგავს, იმედს მომავლისა.

ვხედავ ჩემი სარკმლიდან ტაძრისკენ მიმავალი ხალხის უწყვეტ ნაკადს, ისინი ღოცობენ, პირველად იწერენ და მათ ხელში ანიტებული თითო სანთელი ხალხის გულში, ჩვენს გულში უდიდეს იმედს ანიტებს.

ღმერთის სიყვარული სიკეთის სიყვარულია, ღმერთის სიყვარული – მიტევების სიყვარულია...

ანიტებული სანთელი მიჭირავს ხელში და ვამბობ: "მამო ჩვენი, რომელი ხარ ცათა შინა" და ვგრძობ, რომ უფალი ჩემთანაა.

სასილო მოხიბველი

ღმერთი ხომ თვითონ სიყვარულია

ტაძარი – იგივე ღვთის სახლი, სამოციქულო ეკლესია, უფლის საძიებელი და მასთან მიახლოების საუკეთესო ადგილი. ის, როგორც ვიცით, სულიწმინდის გარდამოსვლის დღეს, უფლის აღდგომიდან 50-ე დღეს აღმოცენდა. მაშინ, როდესაც აღსრულდა უფლის აღიქმა და მოციქულებს ცეცხლის ენათა სახით ზედ დაადგა ნუგეშისმცემელი და სხვადასხვა ენაზე ალაპარაკა ისინი. იმ დღეს იერუსალიმში 3000-ზე მეტი ადამიანი მოინათლა, ხოლო შემდეგ უამრავი ქვეყანა მოიცვა ქრისტიანულმა ეკლესიებმა.

ეს ყველაფერი წლების განმავლობაში შევისწავლე, მაგრამ მაშინ, როდესაც სრულიად მცირეწლოვანი დავყავით მე და ჩემი და ტაძარში ხან დედას, ხან ბებიას არაფერი ვიცოდი. უბრალოდ უფლის მადლით წირვა-ლოცვებს ვესწრებოდი და ვეზიარებოდი უფლის სისხლსა და ხორცს. მიხაროდა ტაძარში მისვლა. თითოეული შემხვედრი გვეუბნებოდა, რომ თქვენი მამიკო მალე მოვაო. მე გულუბრყვილო პატარა ბავშვი ვერც კი ვხვდებოდი, რატომ გვიმეორებდა ყველა ერთსა და იგივეს, ეს სიტყვები ხომ სახლშიც ხშირად მესმოდა. თუმცა წლების მატებასთან ერთად ცნობიერებაც შემატებოდა და მივხვდი, რომ სხვა ბავშვების მსგავსად მყავდა მამა, მაგრამ პატიმარი იყო და არ ვიცნობდი, თუმცა როგორც გვეუბნებოდნენ, რომ მამას ღმერთი დაგვებრუნებდა. მეც ვიჯერებდი და ვიცნებობდი იმ დღეზე, როცა ღმერთი მართლად დამებრუნებდა მამას და ამ ოცნებით ყოველ კვირას და სადღესასწაულო დღეებზე სიხარულით მივიჩქარებდი წირვა-ლოცვაზე. ასე დავგავაძეგობრა უფალმა მისივე ნებით დამშვიდებული განსაცდელით ჩვენი ოჯახი და ტაძარი ერთმანეთს.

ნამდვილად უფლის დიდი მადლით სამტრედიის ცენტრში მეფე დავით IV ბაგრატიონის სახელობის საკათედრო ტაძრის ფუნქციონირება. ადამიანისა, რომელიც 16 წლის ასაკში გამოეფა, იყო კეთილმსახური, თავმდაბალი მონარქი, რომელიც მოძღვრის კურთხევის გარეშე ნაბაჯს არ დგამდა, იგი მეუფე ჭყონდელის აღზრდილი იყო. მან 1121 წლის დიდგორის ბრძოლაში გამარჯვებით საბოლოოდ განდევნა თურქ-სელჩუკები ქვეყნიდან. მან, როგორც არმაში, ასევე მმართველობის სისტემაში მნიშვნელოვანი ცვლილებები გაატარა, რითაც ხელი შეუწყო ქვეყნის გაერთიანებას და კავკასიის მიწების ჩვენს დაქვემდებარებაში შემოყვანას. მან განავითარა ქვეყანაში ქრისტიანული კულტურა, მის დროს აშენდა მრავალი ეკლესია-მონასტერი. განსაკუთრებულია გელათის მონასტერი, იქვე დაარსებული გელათის აკადემიით. მას ეკუთვნის პოეტური ნაწარმოები "გალობანი სინანულისანი". მადლიერმა საზოგადოებამ მას აღმაშენებელი უწოდა, ხოლო საქართველოს მართლმადიდებელმა ეკლესიამ იგი წმინდანად შერაცხა.

მართლაც უფლის საჩუქარია ჩვენი ქალაქისთვის, ეს არა მხოლოდ სულიერების, არამედ ხუროთმოძღვრების შესანიშნავი ძეგლია. შეამაყება, რომ აღნიშნული ტაძრის საძირკვლის ჩასხმაში 1991 წელს დიდი როლი მიუძღვის ჩემს ბიძას, შალვა ჯღამაძეს, რომელიც იმ პერიოდში მშენებელ-ინჟინერად მუშაობდა.

სწორედ ეკლესიების მშენებლობა და მართლმადიდებლობის გაძლიერება არის ჩვენი ქვეყნის ძლიერების საფუძველი. ჩვენი ქალაქის ტერიტორია მუზიკულ კუთხეებს შორის საბრძოლველი ადგილი ყოფილა, რისთვისაც მისთვის "სამტრე დისა", ანუ იგივე "სამტრე მიწა" დაურქმევიათ. თუმცა ყველაფერი ხომ უფლის ნებაა და როგორ შეიძლება ისეთი ადგილი, რომელზეც ჩვენი ქალაქი მდებარეობს "სამტრე" ადგილად წოდებულიყო. დღეს ყველაფერი სხვაგვარადაა. ჩვენი თანამოქალაქენი გრძობენ უფლის თანადგომას და თვითონაც მისიწრაფიან მისკენ, ამიტომაცაა "სამტრე მიწად" წოდებული ადგილი სამტრედე ქალაქად გარდაიქმნა. ესეც სიმბოლოა, მტრედი ხომ შეიღობის სიმბოლოა, ხოლო ქრისტიანულად სულიწმინდის განსახიერება.

აი, ეს არის სწორედ ჩვენი სამტრედე ქალაქი, სიყვარულის ქალაქი, ძმობისა და მეგობრობის სიმბოლო. ღმერთიც ხომ თვითონ სიყვარულია, ამიტომაც ჩუქნის მის შექმნილ ადამიანს დაბადებისთანავე სიყვარულს, მაგრამ დროთა განმავლობაში ბავშვის აღზრდის პროცესში ეს გრძობა თანდათან უნდა ღრმავდებოდეს. ამიტომაცაა, ყველა ქართული ზღაპარი, ურომლისოდაც ქართველი ბავშვის ბავშვობა წარმოუდგენელია, ღვთის დიდებით, ესე იგი სიყვარულის დიდებით იწყება: "იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა?!"

ბიძგი ჯღამაძე

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-8 კლასის მოსწავლე

ღვთის სახლი და ჩემი ქალაქი

სასიამოვნო ამ ქაჩაქი გლოვიება

სარკმელი, ანუ შემომაკალი სხივი, ნათება, რაც თვით უფლის სიდიადეზე მეტყველებს. ეკლესია თავად ქრისტეს სხეულია. მასში შევდივართ და ვეზიარებით მის წმინდა ხორცსა და სისხლს, რაც თითოეული ადამიანისთვის აუცილებელია. ასეთი ღმერთი მიყვარს მე. ასეთია უფალი ჩემს წარმოდგენაში.

ღლით სწორედ ამ ტაძრიდან გამოსული ზარების რეკვა მღვდლებს და ანგელოზების გაღობასავით ჩამქვამს ყურში. ეს ის ტაძარია, რომელსაც საფუძველი 26 წლის წინ ჩაეყარა. ღვთისა და ერისათვის სასიკეთო წარმატებით სრულდება. როდესაც ამ ტაძრის გვერდით გავივლი ან სადმე შორიდან მოვკრავ თვალს, არაბუნებრივი გრძნობა მეუფლება. თითქოს თვით წმინდა დავით აღმაშენებელი ბრწყინვალე შარავანდედით მოსილი გადმოჰყურებს მთელ ქალაქს. როდესაც ვუყურებ მას, ან ზარების რეკვა მესმის, ვმზიდვები. აფორიაქებული ფიქრები გონებაში ლაგდება და წამიერ შევბას ვგრძნობ. მართლაც, რა დიდებულია ეს ტაძარი!

აღრე ამ ქალაქს მხოლოდ მატარებლის ხმა აღვიძებდა, ახლა კი ამ ხმას ზარების რეკვა გასდევს თან და ფრთების ფრთხილი. სულ უფრო და უფრო სასიამოვნოა ამ ქალაქში გაღვიება. მით უმეტეს, მაშინ, როდესაც შენი სარკმლიდან ღვთის სახლი მოსწონს.

ანა იმეჯანი

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-11 კლასის მოსწავლე

სამტრედეა სამტრედიო

თითქოსდა ერთი ჩვეულებრივი დილა გათენდა. შემოდგომის ფოთლებს ქარი ფოთლების შრიალს მუსიკის პანგივით ხმას უწვობს, ჩემს სარკმელთან ახლოს მდებარე ტანაშოლტილი, ახალგაზრდა მზეჭაბუკივით მხარგამოილი ტაძრიდან გამოსული ზარების ხმა: “_ ქრისტე მოდის, ქრისტე მოდის!” _ იხმობს თავისკენ ყველას, ვისაც კი გაუღვიძია მეც მათთან ერთად მიხმობს.

უნებურად სარკმელი გამოვალე... თავი რატომღაც წარმოსახვას მივანდე. ამ დროს ორი დრო დაეჭიდა ერთმანეთს, ჩემი მშობლიური ქალაქის წარსული და მომავალი. თითოეული თავისკენ მექაჩება. თითქოს, რაღაცამ ზარის ხმით ჩამძახა: “_ ნუ დაკარგავ ძველს გზასაო!” და მე მივანდე. ჩემს გადაწყვეტილებას მხარი დაუჭირეს იქვე. სარკმელთან მოფარფარებდა მტრედები და მანიშნეს: “_ ჩვენი წვლილიც არ დაგავიწყდესო!” ფრთა შემოკრეს და ცაში კამარა შეკრეს. მე კი დავრჩი ისევ ჩემი მშობლიური ქალაქის წარსულში სამოგზაუროდ...

ამრიალებს კვლავინდებურად...

ჩემს წინ გადაიშალა მომრავალე ტყეები, მოფარფარებდა და მოლულუნე მტრედთა გუნდი, _ სამტრედეა სამტრედიო... ჩემი გონება შეარხია და გამოაფხინლა მატარებლის ხმაურმა, რომელიც აღვიძებდა ქალაქს. ძველი ვაგონები რახრახით მოფარავენ ჩვენი ქალაქის წარსულიდან...

უკვე კარგად გაიღვიძა. წარსულიდან მომავალში სამოგზაუროდ რაღაც, სასიამოვნო ანტილიმა მიმანიშნა. თვალი ტაძრისაკენ გამექცა, რომელსაც დავით აღმაშენებლის გვირგვინივით მზე ადგას გაბრწყინებული.

_ ეს იყო 1991 წლის 5 ივლისი (ერთი წელი გასულა 9 აპრილის ქარბობადას შემდეგ, რომელმაც ჩვენდა სასიკეთოდ ტაბუდადებულ ღვთის სიყვარულს ფარდა ახადა). ჩვენმა უწმინდესმა და უნეტარესმა, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ილია მეორემ ტაძრის მშენებლობას ტაძრის საძირკვლის კურთხევით საფუძველი ჩაუყარა.

და აი, გაიჭრა საძირკველიც, თითოეული ბოძი თუ ტაძრის კედელი დიდი სიყვარულითა და რულუნებით არის აგებული, თითოეული ჩუქურთმა საქართველოს კუთხეებში არის შეკრული.

დიდი გალაკტიონი ტაძრის მშენებლობას რომ მოსწრებოდა, აქაც ივითხავდა: “_ ნეტავ ვინ ააგო? რა ხელმა ააგო?” _ და პასუხიც იქნებოდა _ “ერთმანეთის თანადგომამ და დიდმა სიყვარულმა ააგო, ბატონო გალაკტიონ!”

სიყვარულით გადმოჰყურებს 40 მეტრი სიმაღლიდან ჯვარი ქალაქს, ლოცვას და იმედს აძლევს ტაძრისა და მის წინაშე ქედმოხრილი მამაკაცისა თუ ქალბატონის ჩუმიდ მორიდებულ თხოვნას თუ ლოცვას.

მეც იმედინად შევყურებ ჩემს სათაყვანებელ ტაძარს და გულზე მესაღებუნება ის წუთები, რომლებიც ჩემს წარმოდგენაში განვიცადე, პირჯვარი გადავისახე და ვთქვი ილიას სიტყვები:

“კაცად მაშინ ხარ საქები, თუ ეს წესი წესად დარგე _ ყოველ დღესა შენს თავს ჰკითხო, აბა დღეს მე ვის რა ვარე?”

იუნე ალვაიძე

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-8 კლასის მოსწავლე

საქართველო წმინდასთა სამქედლო

“ეკლესია და სამღვდლოება წარმოდგენდა გამუდმებულ და მედგარ ოპოზიციას დამპყრობთა წინააღმდეგ, ამისთვის შავბუნელ დროსაც კი საქართველოში ხალხი დიდად მორწმუნე და მედგარად დამცველი იყო ქრისტიანული სარწმუნოებისა და ეკლესიისა”. ეს სიტყვები ეკუთვნის საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, ამბროსი ხელაიას.

ყველა დროში საზოგადოება სიყვითისკენ მიიღვრება და ბოროტებას ერიდება, მაგრამ ვინც ეკლესიას არ უსმენს, მისი შეხედულება სიყვითესა და ბოროტებაზე ხშირ შემთხვევაში ცვალებადი და უმეტესწილად მცდარია.

გასულ საუკუნეში კომუნისტური ხელისუფლების პერიოდში მხოლოდ და მხოლოდ მატერიალისტური იდეოლოგია იყო. საზოგადოებაში დიდი მონღომებით თესდნენ ათეიზმს, ხოლო მორწმუნე ადამიანს დასცინოდნენ, ზოგ შემთხვევაში კი აპატიმრებდნენ, აწამებდნენ, ხვრულდნენ.

დღეს, დემოკრატიის პირობებში ეკლესიებში მრევლი მომრავლდა, რაც, რა თქმა უნდა, საიმედოებს ჰკვირებს ნებისმიერ ქრისტიანს, თუმცა ცხოვრების წესით, სიტყვით და საქმით მისაბაძი უნდა იყოს ნებისმიერი ქრისტიანი და არ უნდა, დაგვაფიქვდეს, რომ ღვთის მიერ კაცობრიობისათვის მიცემული ათი მცნება მარადიული და უცვლელია. მარხვა, ლოცვა, აღსარება, ზიარება, სასულიერო ლიტურგირის კითხვა გვაახლოებს ღმერთთან. უნდა გვახსოვდეს, რომ ვინც არ უსმენს ეკლესიას, იგი აუცილებლად მოტყუვდება. ღმერთის შვილი ცხოვრების წესით უნდა ემორჩილებოდეს ღმერთს და აღასრულებდეს მის მცნებებს.

საქართველო წმინდანთა სამქედლო. 13 ნოემბერი 100 000 მოწამის ხსენების დღეა. არც ერთ ქვეყანას არ ახსოვს ასე მასიურად ქრისტიანთა წამება და მოკვდინება მხოლოდ რწმენისათვის, ქართველთა სისხლით შეიღება მტკვარი და გვამების სიმრავლით ადიდა მდინარე.

დღეს კვლავ მოწმენი ვხვდებით ჩვენი მოძმე ასირიელებს ქრისტიანული რწმენისთვის წამებისა და მოკვდინებისა, რაც შემადრწუნებელია.

ქრისტიანობა სიყვარულის რწმენაა, ღმერთს ხომ ყველას გადარჩენა შეუძლია განურჩევლად ეროვნებისა და სარწმუნოებისა. ღმერთი სიყვარულია და თუ გვინდა მასთან ახლოს ვიყოთ, სიყვარულით უნდა ვიცხოვროთ. წმ. გიორგი წამების დროსაც ევედრებოდა ღმერთს მეფე დიოკლეტიანესთვის, რომელიც მას ექვსი თვის განმავლობაში აწამებდა ქრისტეს რწმენის გამო.

ღმერთი რომ სიყვარულია, ამას ზღაპრებიდან სწავლობენ ქართველი პატარები. ყველა ქართული ზღაპარი ხომ უფლის დიდებით იწყება: “იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა?!” “იყო შაშვი მგალობელი, ღმერთი ჩვენი მწყალობელი”.

უძიმესი ისტორიის მქონე ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობას ერთადერთ იმედად მუდამ რჩებოდა რწმენა უფლისადმი, რამაც დღემდე მოიყვანა ქართველი ერი. უძველესი ეკლესია-მონასტრები, რომლითაც მდიდარია ჩვენი ქვეყნის კუთხეები, მეტყველებს ქართველების ღრმა რწმენაზე. მათ შესანარჩუნებლად მრავალ ქართველს გაუწირავს სიცოცხლე.

მიუხედავად იმ განსაცდლებისა, რაც საუკუნეების განმავლობაში მოსდევს საქართველოს, ქართველები მაინც გრძნობენ უფლის თანადგომას და ქვეყნის მასშტაბით დიდი მონღომებით ახორციელებენ ტაძრების მშენებლობას და ძველი ეკლესია-მონასტრების რესტავრაციის უწყვეტ პროცესს. ამ საქმეში სამაგალითოა სამტრედიელების როლიც. ისინი არა მხოლოდ მხურვალედ ლოცულობენ, არამედ პრაქტიკულადაც ახორციელებენ კეთილ საქმეს, რამეთუ სიტყვა კონკრეტული საქმის გარეშე ფუჭია. ნათქვამია, “საქმემან შენმან წარმოგაჩინოსო”, მართლაც, ჩვენს რაიონში ბოლო წლების განმავლობაში მრავალი ეკლესია-მონასტერი აშენდა და შეემატა იმ მრავალსაუკუნოვან ეკლესია-მონასტრების რიცხვს, რომლებიც ისტორიას უწერენ ჩვენს ქალაქს. მაგ. წმ. გიორგის სახელობის ტაძარი სოფ. იანეთში, ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ეკლესია ქალაქის ცენტრში, მაცხოვრის სახელობის ეკლესია რესპუბლიკის ქუჩაზე, წმ. ნახარი მთროპოლიტის სახელობის ეკლესია სოფ. ნაბაკეში და მრავალი სხვა. ამჟამად მიმდინარეობს რამდენიმე ეკლესიის მშენებლობა.

აღნიშნულში კი უდიდესი დამსახურება ჩვენს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს ეკუთვნის. სწორედ მის სახელს უკავშირდება კომუნისტურ პერიოდში დიდი რაოდენობით გაათვისებული ქართველის სარწმუნოებისაკენ შემობრუნება და მთლიანად ერის გაჯანსაღება. კარგად ახსოვს ქართველებს ჩვენი ერის უახლოესი ისტორია, როცა ამბიონიდან საკვირაო საღმრთო-სულიწმიდა წირვის შემდეგ ქადაგებებზე უწმინდესის მიერ მოუხილავი მხილება ხელისუფლების წევრებისა, ამაღლოვლად კურთხევის მიცემა ერზე ამა თუ იმ კეთილი საქმის კეთებაზე, რაც ეხებოდა ბავშვთა აღზრდას, ქართული ოჯახისა თუ საერთოდ ქვეყნის კეთილდღეობას. აღსანიშნავია მისი ინიციატივა ყოველი მესამე ბავშვის მონათვლასთან დაკავშირებით, რამაც გარკვეულწილად ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის გამრავლებას შეუწყო ხელი.

ყველა განსაცდელი დაძლევადა მხოლოდ უფალთან სიახლოვით. ხშირ შემთხვევაში ხომ ტაძრის კართან განსაცდელს მივყავართ, მაგრამ მხურვალე სინანულით, ლოცვით, მარხვით ადამიანი ღმერთს უახლოვდება, ხოლო ღმერთი ყველა განსაცდელს დაგვამტკიცებს.

ანა ალვაიძე

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-8 კლასის მოსწავლე

ილია მზიერისა, ჩემო ტაძარო!

მზის შუქი დაფენა ჩემი სარკმლის მინას. მერე ოთახში შემოაღწია და ცისარტყელის შვიდი ფერი აკაფდა. მტრედების ღულუნი სასიამოვნოდ ჩაესმის ჩემს სენას. ვდგები და სარკმლიდან ვიხედები. გათენდა. ნათელი დღე იწყება. ისმის ზარების რეკვა. აივანზე გადღივარ. ჩემი ფენის ხმაზე აფრთხილებული მტრედები აფრინდნენ მოაჯირიდან, კამარა შეკრეს და ცას შეუერთდნენ. თვალი გავაყოლე. ისინიც იქეთ მიფრინავენ, საიდანაც ზარების რეკვა ისმის. თვალს იხიდავს და სულს ატკობს ამ სილამაზის ცქერა. მტრედისფერ ცას სწვდება ჩემი ტაძრის გუმბათზე აღმართული ჯვრის სიდადე. მტრედები გუმბათის გარშემო ფრინენ. ზოგიც ზედ ჩამოვდა. ტაძრის ზარები კი ისევ რეკავენ, თავისთან მიხმობენ. ეს ჩემი ტაძარია _ ჩემი ღვთის სახლი. ჩემი სულიერი სიმშვიდის ნავსაყუდელი.

დილა მშვიდობისა, ჩემო ტაძარო!
დილა მშვიდობისა, ჩემი ქალაქო!
ახლა მზერა მარჯვნივ გადამაქვს. ავერ ლიანდაგზე გველივით მივილაკნება მატარებლის გრძელი შემადგენლობა. ვაგონები ქშენით ებმებიან ერთმანეთს. დილის სუფთა ჰაერს კვეთს ელმავლის სტვენის ხმა, ეს ჩემი ქალაქის პირველი სიამაყე _ რეინიგზაა. ულამაზესია რეინიგზის სადგურის წინ მდგარი მრავალწლოვანი ნაძვი. გვიანმა შემოდგომამ მას სხვა ხიბლი და ფერი შემატა. გული სიამაყით მექვება. ეს ჩემი ქალაქი ჩემი სამტრედეაა. მიხარია, რომ ვცხოვრობ იქ, საიდანაც ხელისუფლივით ჩანს ჩემი ქალაქის ეს ორი უმშვენიერესი და უმნიშვნელოვანესი რამ.

მადლობა, უფალო, ამ დღისთვის! მინდა, რომ ყოველი დღე ჩემს ქალაქში ასე ლამაზად, ასე მშვიდობიანად იწყებოდეს. ზარების რეკვა, მატარებლის გუგუნე და მტრედების ღულუნი აღვიძებდეს ჩემს ქალაქს _ ჩემს სამტრედიას.

ანა იმეჯანი

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-11 კლასის მოსწავლე

ანა იმეჯანი

ტაძრამდე მიმავალი გზა მიყვარს

ნისლიანი გზა. ჩიტების ჭკვიკვი. ეს გზა ჩემი სახლიდან ტაძრამდე მიდის. ჩემი სახლიდან მაღალგუმბათიანი, ლამაზი დიდი ტაძარი მოსწონს. მე სიმათლეს ვიტყვი, ტაძარში უფრო ხშირად ზაფხულობით დავდიოდი. ახლაც დავდივარ, მაგრამ იშვიათად. როცა ამ ტაძარში შევდივარ, ყველაფერს ვივიწყებ და მხოლოდ ტაძარში ვარ _ ჩემთვის ყველანაირი განცდილობისაგან გათავისუფლებული. ჩემსავით, ზოგიერთი ადამიანი ტაძარში შესვლისას ვევაღფერს ივიწყებს, მათ შორის სულიერ განცდებსაც. ეს გზა, რომელიც ჩემი სახლიდან ტაძრამდე მიდის, ძალიან მიყვარს.

ანა იმეჯანი

სამტრედიის № 3 საჯარო სკოლის მ-7 კლასის მოსწავლე

ანა იმეჯანი

პინაოგოსათვის

სწორი ამხანაგი.

საფუძვლად იდგას ისტორიას. მოკრძალებით იხსენებს ალექსანდრე მაკედონელს. მაკედონელი მისთვის ჭეშმარიტი მხედრობისა და ხელმწიფის ეტიკონია. ხშირად ადარებს მას დავით აღმაშენებელს და "ახალ ალექსანდრეს" ან კიდევ "მეორე ალექსანდრეს" უწოდებს. ქართველთა მეფე უფრო დიდია, ვიდრე ელიონა (ბრძენია) მხედრობით უფროსი: "არა საქმითა, არცა განზრახვითა, არცა სიმბინითა უძვირე, თვით მათ საქმითა შინა, რომელთა უძლეო ითქმის ალექსანდრე, არა უმდაბლე, არამედ, მრავალთა უმაღლეს მტინიერს ესე". ისტორიკოსის მიერ ამ, ცოტა არ იყოს, განვითარებულ გამოთქმაში აშკარად ჩანს მოწინავე ქართული საზოგადოების მისწრაფება – არა მარტო მტრეჭობა გაუწიოს ბერძენებს, არამედ მათზე მაღლაც კი დადგნენ. ასეთი მისწრაფება გამოუმუშავებელი იქნა ერთგული თვითმკურნალობისა და მშობელი ხალხის ღირსების ამაღლების სურვილით. ასე რომ, ყველა შემთხვევაში ავტორის მიერ ისტორიული ფაქტი და მოვლენა უადრესი გონებამახვილობით გამოყენებულია პრაქტიკულ-პოლიტიკური მიზნებისთვის. მემატიანე, ერთი მხრივ, მისგან ჭეშმარიტად ნახულსა და განცდილ ისტორიულ ამბებს თუ გადმოგვცემს, მეორე მხრივ, ამ ამბებით დავითის პიროვნებას ხატავს. სხვანაირად რომ ვთქვათ, მისაზრობი მასალა გადმოცემულია არა როგორც მხოლოდ მასალა მოსასმენი, არამედ მას ეძლევა მეფეთა დახასიათება მისთვის, მნიშვნელობისა და შედეგების გაანალიზებით. ყველაფერი ეს მიმართება იქითგან, ამაღლდეს ქართული სახელმწიფოს გაძლიერების წინამძღოლები, ქვეყნის მეთაურები.

დავითის ისტორიის თავის თავში ტრადიციულ მემკვიდრეობასთან ერთად აერთიანებს ფილოსოფიური და მხატვრული აზროვნების დიდ უნარსაც. მისი სახით დარჩენილ მეფეს ღირსეული შემფასებელი გამოუჩნდა. მას სურდა, თავის სათავეებზე გვირგვინი ალექსანდრე მაკედონელზე მეტად გაეკეთებინა ქვეყნის გაფართოების საქმეში. ამასვე სინანულით ამბობს იგი: "ქართველთა ოდენ ალექსანდრე იქმნა კარგა და თუძკა დავითის სპარსთა ჰქონებოდა მეფობა, ანუ ბერძენთა და რომთა ძალი ანუ სხვათა დიდთა სამეფოთა, მაშინცა გენახსნეს ნაქმარნი მისნი, უადრესი სხვათა ქებულთანი". სამაგიეროდ მან წარმოაჩინა აღმაშენებლის მოღვაწეობის მეორე მხარე – ქრისტიანობისათვის თავდადება, რაშიც იგი კონსტანტინე დიდს მიახლოებს და საბოლოო აზრით ალექსანდრე მაკედონელზე აღმაშენებელი წარმოსახვავს. ეს ასეა, მაგრამ ჩვენმა ნიჭიერმა ისტორიკოსმა ვერ შენიშნა, თუ არ შენიშნა, როგორი უპირატესობა გააჩნდა დავით აღმაშენებელს საგარეო ვითარების მხრივ წინამორბედ ქართველ მეფეებთან შედარებით.

1027 წელს დავითმა თურქ სელჩუკებს ხარკი შეუწყვიტა. სხვა ვითარებაში ეს აქტი თურქ დამპყრობლებთან ომის დაწყებას მოასწავებდა, მაგრამ დიდმა სულთანმა ეს კადნიერი გამოწვევა უპასუხოდ დატოვა ორი მიზეზით: ჯერ ერთი, თურქ სელჩუკთა სახელმწიფო ამჯერად დაუსუსტებული იყო და, მეორეც, წინა აზრში თავი იმინა ახალმა პოლიტიკურმა ფაქტორმა ჯვაროსანთა პირველი ლაშქრობის სახით, რამაც ისტორიული სიტუაცია საქართველოს სასარგებლოდ შეცვალა. დავითის მემატიანეს ეს გარემოება შემჩნეული აქვს, მაგრამ ფართო მასშტაბს არ აძლევს და მხოლოდ გვერდით აღნიშნავს: "ამას ფაშა გამოვიდეს ფრანგი, ადიღეს იერუსალიმი და ანტიოქია".

როგორც პირველ, ისე მეორე მაგალითში ისტორიკოსის პოზიცია მჭიდროდ ფაქტობრივად უწყობდა, რომ ამ მოვლენათა მაღალ რეგისტრაციამ აყვანა მისი სათავეებზე მთავარი გმირის – დავითის სიმაღლეს არაფერს შემატყუებდა. დავითის ისტორიის თავის მწველურ ხელოვნებაში ცხებებითა და სურათებით აზროვნება ერთმანეთს ერწყმის. ამიტომ მის თხზულებას არა მარტო ისტორიული, არამედ ფრთხილ მხატვრული ღირებულებებიც გააჩნია, როგორც "მშვენიერი მხატვრული, კეთილმოხილური ერთი დაწერილი ნაწარმოებს".

თხზულების მაღალმხატვრულ ღირსებას აღნიშნავს ყველა მკვლევარი, ვინც კი ამ ნაწარმოებს დღემდე შეხვებია. დავითის ისტორიის პიროვნების სრული წარმოდგენისთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს, თვით საქართველოს მეფის მიერ შექმნილ ორიგინალურ ნაწარმოებს – პოეტურ აღსარებას, "გალობანი სინანულისანი", რომელიც დავითს თავისი სიცოცხლის მიმწეხრის შეუქმნია.

"გალობანში" დავითი ასახელებს, რომ რაღაც "სიჭაბუკის" ცოდვა ჰქონია ჩადენილი და თავს ადარებს უმძიმესი ცოდვის ჩამდენთ. იგი ამბობს: "მებრძოლ ვექმენ ყოველთა წესთან სჯულისათა მიერ ხენებთა ვკმძლარეუ საწოლსა ჩემსა, და სახეთა მიერ ბოროტთა მიცემითა ვაცოდვე ერთ ჩემი, ვითარცა იგი მეფეთა მისთა ისრაელთა". ამ წინადადებიდან კონკრეტულად ის ჩანს, რომ მეფეს რაღაც უწყობა ჩაუდენია ქორწინებაში. ივ. ჯავახიშვილის აზრით, აქ უნდა იგულისხმებოდეს დავით აღმაშენებლის ის "ბრალნი სიყმობისა" და "სიჭაბუკისა" მეფე პირველ ცოლს რომ გაეყარა და მეორე შეირთო. ნ. ბერძენიშვილის მიხედვით, ის რაღაც ცოდვა, დავითს ფაშაილობაში რომ ჩაუდენია, რომელსაც თავის "გალობანი სინანულისანი" იხსენებს, შეიძლება, ვიფიქროთ, გიორგი მეფეზე ხმარებული მძლავრობა იყოს. სომეხი და არაბი ისტორიკოსები (მათი ურპაველი, იბნ-ალ-ასინი, ალ. ჯავაში) აღნიშნავენ, რაღაც ცოდვას, რომელიც დავითს თბილისის აღებისას ჩაუდენია. ეს საკითხი დღემდეც ალბათობაზე მდის.

დავითის ისტორიის თავისი შრომის მეორე ნაწილში მოთხრობილი აქვს, თუ როგორ უყვარდა დავით აღმაშენებელს მწერლობა, წიგნების კითხვა, ნადირობა და სხვადასხვა საგნებზე გატაცებით სჯა-ბაასი, მაგრამ თავისი "გალობანი სინანულისანი" ნახსენები არა აქვს, არც გვირგვინისანი მეფის რაიმე ცოდვას ასახელებს და არა თუ ასახელებს, არც იგულისხმება სადმე ქვესვეტში.

უდავოა ის ფაქტი, რომ "ცხოვრებაი მეფეთ-მეფისა დავითისის" ავტორი თხზულებაში აღწერილი ამბების თვითმხილველი ან ამასთანავე საქართველოს მეფეთა დაახლოებული კაცია. მემატიანე დავით აღმაშენებელს ბევრჯერ ჰხვდება სამეფო მოგზაურობისას. ხშირად ნადირობაშიც მონაწილეობდა მეფის თანხლებად. ისტორიკოსს, ჩანს, რომ აღმაშენებლის წიგნისაკავშირე შესვლის უფლებაც ჰქონია, იგი მეფის საყვარელ წიგნებს ნახულობდა კიდევ და მისი შენიშვნების წაკითხვას ბედავდა ხოლმე. ამ ფაქტებიდან ის აუცილებელი დასკვნა გამოდის, რომ ისტორიკოსი ძალიან ახლოს და საფუძვლიანად იცნობდა "გალობანი სინანულისანს" და მასში – ნაქსოვი დავითის აღსარებას. მაგრამ თავის "ცხოვრებაში" არც "გალობანს" ასახელებს და არც დავითის რაიმე "ცოდვებს" ასხენებს, ის ისე დიდსულოვანია.

რატომ უნდა მიმდარდეთ ასე?

კ. კეკელიძის აზრით, დავითის "გალობანი სინანულისანი" საინტერესოა აგრეთვე როგორც მაჩვენებელი მისი ავტორის ცხოვრების ზოგიერთი ინტიმური მხარისა. არ ვიცით, სხვა როგორ იფიქრებს, მაგრამ ჩვენი რწმენით, რახან საკითხი ინტიმურობას, უფაქინეს ადამიანურ გრძნობას ეხებოდა, უთუოდ ამის გამო აურიდა ისტორიკოსი მის შეტანას თხზულებაში. შეგნებულად არ შეეხო მეფის სულიერი სამყაროს სიმებს. ამით მან დაიცვა დისტიმაცია მეფესა და ყმას შორის. ეს თვისება დავითის ისტორიკოსის მდიდარი სულისა და მაღალი მორალის მაჩვენებელია.

მოგვიხდება დამოწმება იმ აზრისა, რომ დავითის ისტორიკოსის რიტორული მჭერმეტყველება ექნება. ვიტყვით, რომ ექნება კი არა, ამ მხრივ თავი მოსაწონებელი აქვს! აღსანიშნავია, რომ რიტორიული კითხვები და მიმართვები ძალიან ხშირად იხმარებოდა მეფის ბერძენი ორატორების ნაწარმოებებში.

დავითის ისტორიკოსის თხზულებაში გვაქვს რიტორიული შეკითხვის, რიტორიული შემახებისა და რიტორიული მიმართვის არაერთი საუკეთესო მაგალითი. ერთგან, სადაც ავტორი მოგვითხრობს დიდგორზე ქართველი ლაშქრის გამარჯვების შედეგად მოპოვებულ აურაც-

ხელ სიმდიდრეზე, რიტორიული შემახების ასეთ მაგალითს იძლევა: "ხოლო სპანი ჩუენნი და უფროსად ყოველი სამეფო თუ ვითარ – ესე აღივსო ოქროთა და ვერცხლითა. რაოდენგან ქართაგან და ბელანგან დაიტიოს აღწერად!". არანაკლებ ამაღლებული ტონით ლაპარაკობს ისტორიკოსი დავით მეფის სამხედრო ხელნაწილის დახასიათებისას: "ამათ ყოველთათვის არა ჩუენდა, არამედ ვგონებ, ვითარემ ყოველისა სოფლისა ბრძენთ ვერ შესაძლებელ არს მოთხრობად ზედა მიწვენით ყოველსავე".

თხზულების მთლიანად საძკაულებია უთუოდ ისეთი რიტორიული შეკითხვები, რომლებიც პასუხს არ მოთხოვენ, ისეთებიც, საჭირო რომ არ არის პასუხის გაცემა, ან ისეთებიც, სადაც პასუხს თვითონ ავტორი იძლევა.

მაგალითად: ისტორიკოსის მსჯელობას რა დავით აღმაშენებლის მეფობის შეფასებაზე, აწეული ტონით კითხულობს: "ვითარ ვინ აღრაცხნეს, რაოდენნი საქმენი თხოვრებიან მეფობასა, რაოდენნი მართებანი და განსაკებენი? და კითხვას თვითონვე პასუხობს: "ვინ აღმოწყენს სიტყვითა უფსურელისაგან სამეფოთა საქმეთისა, რომელთა შინა ვერვინ ძუელთა და ახალთა მეფეთაგანი ემსგავსა".

ისტორიკოსი ერთ ადგილას მტკიცებითი კილოთი საოცრად ამხანაღვლებს ურადლებას, როცა მოგვიხსრობს დავით აღმაშენებლის მიერ გლახაკთა და ქვრივ-ობოლთა დახმარების გაწევაზე. მიჩნია, რომ ჩვეულებრივი ადამიანისათვის მიუწვდომელია გაწეულ სიყვითლე ფასის დაღება: "კულად დღითი დღეთა წარსაგებულთა, რომელთა თვისთა ხელითა მიცემდის ფარულად, ვინ აღარაცხნის თვინიერ მამისა ზეცათაისა, რომელი მიაგებს ცხადად". ერთგან ისტორიკოსი მწვავედ ეკამათება დავითის მოწინააღმდეგეთა დასს ვიწყაეთა გადმოყვანის თაობაზე, არღვევს მათ აზრს და უმტკიცებს, რომ თუ არა ამ გზით, სხვაგვარად შეუძლებელი გახდებოდა ქვეყნის ესოდენი გამარჯვება: "რათამცა ექმნეს ესოდენნი ძლევანი, ანუ რათამცა აღეხუნეს ესომნი დიდნი სამეფონი? ნუუკუე ძილითა ანუ ადგილთამწუანვილივანთა ზედა მოსმურობითა და განცხრობითა მაჩუქნებულთა საქმეთა შედგომითა?"

ასე ჩამაფიქრებელი და შთამაგონებელია ისტორიკოსის რიტორიული შეკითხვა დავით მეფის ამავე ღვაწლის შეფასებისას: "ვინ აღრაცხნეს ტყუენი, რომელი მან განათვისუფლნის და რომელი უკუთხისნის თვისთა ვიწყაეთაგან ფასითა, ვინ ჯერონად წარმოაჩინეს პატვივის – პერობანი მონაწონთანი, სიმდაბლით შემთხვევანი და მოეთხვანნი, და სიყვარულით შეწენარებანი მათნი, თითოეულისა ნიჭნი და სახმარნი, რომლითა უზრუნველ – ვენის ყოველთა საჭიროთაგან".

მოწინააღმდეგენი ("მბრალბელები") მეფეს საყვედურობდნენ მეყრდობას: უნდა ვინმეს შეეყვარებ, განადიდებს, ვინმეს დაუმსახურებლად მოიძულებს და დაამცირებსო. ისტორიკოსი ამასვე აწეული ტონითა და მტკიცებითი კილოთი აღმოთქვამს პირდაპირ თავს ესმის მოწინააღმდეგეთ და ამბობს: "ძვე უსამართლოებასა, ჰოი უგუნურობასა! ამისთვის ებრალება, რამეთუ კაცი მიწისგან ღმერთსა მიემსგავსა, რომლითაცა საქმითა? ვინ იხილა ესე საუკუნითგან, ჰოი კაცო? ამისთვის რად არა ღმერთსაცა აბრალე, უგნური ამასვე დემეთ მოქმედსა?"

ჩვენს უცნობ ისტორიკოსს დავით აღმაშენებლის ღვაწლის შეფასებისას მითხველის ემოციური შთაბეჭდილების გამოძიებების მიზნით მოთხრობილი აქვს საამოდ შერჩეული რიტორიული შეკითხვა: "ვინ ესრეთ მიიღო ერთიცა საინოებათაგანი, ვითარ მან შეკრიბა ყოველი? ვინ ყოველთაგან ერთი ვითარ მან სრულებით თითოეული, რომელთა ყოველთათვის შეუძლებელ არს დაკვრებაი ოდენ, არა თუ მიბაძვებაი, რომლითა სრულ იქმნან იგი ყოველთა შინა?"

მოტანილი მაგალითები, დასტურია იმისა, რომ დავით აღმაშენებლის ისტორიკოსი ნიჭით უხვად დაჯილდოებული მწერალია.

ჩვენი სამზერიდან ასე გამოიყურება დავითის დიდბუნოვანი, მაგრამ გვარ-სახელით დღემდე უცნობი მემატიანე.

კალენიანი თინათინ
აკაკიშვილი დიმიტრი
პრეზესილი

მუზიკობით!

სილოვან ზამთარაძე, ბუკულა შენგელია, მაცვალა გოგავა, მაგული თავაძე... სამტრედიის სტამბის ფოფილი, დამსახურებული თანამშრომლები იყვნენ, რომლებიც საოცარი სიყვარულითა და რუდუნებით ემსახურებოდნენ მშობლიურ რაიონს. ბევრი თბილი სიტყვა შეიძლება თითოეულზე ითქვას.

ამიერიდან კიდევ ერთი, პოლიგრაფისტთა უფროსი თაობის ღირსეული წარმომადგენელი შეუერთდა მათ რიგებს. 23 იანვარს სამწუხარო ამბავი შეეიტყვეთ რედაქციამ.

ქალბატონი ჯანეიო ბიბილეიშვილი გარდაიცვალა – ჩვენი ჯანეიო დედა. მუდამ მომდიმარი, ალერსიანი, ფუნქციონირებელი მოუსვენარი, საოცარი პასუხისმგებლობით რომ ასრულებდა საქმიან რთულ, თუძკა საპატიო საქმეს.

ქალბატონი ჯანეიო სამტრედიის სტამბაში მამინ მუშაობდა, როცა გაზეთი კვირაში სამჯერ 11 000-ზე მეტი ტირაჟით გამოდიოდა. ერთიან ოჯახს წარმოადგენდა მამინ რედაქცია და სტამბა.

წონადია წვლილი კოლეგებთან ერთად რომ შექმონდა ქალბატონ ჯანეიოს გაზეთის პოლიგრაფიული სრულყოფის საქმეში. მესსიერებაში კადრებით გაიზარდა რედაქცია-სტამბის ერთობლივი ძალებით მოწყობილ ექსპერსიებზე გატარებულმა დღეებმა, სამოქალაქო ომის პერიოდში დენის ლოდინში ლინოტიპთან ლამის გათენებულმა დამბემა, ტკბილ-მწარე მოგონებებმა.

30 წელზე მეტხანს ემსახურა ჯანეიო ბიბილეიშვილი საყვარელ საქმეს, მანამ, ვიდრე დამსახურებულ პენსიაზე არ გავიდა.

ნათელში დაამკვიდრებს არსთა გამრიგე დეაწლმოსილი, ღირსეული ქალბატონის სპეტაკ სულს.

ლევან გაბინაძე

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა დეაწლმოსილი პოლიგრაფისტი, ქალბატონი **ჯანეიო ბიბილეიშვილი-აკაკიანი** და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და მუნიციპალიტეტის გამგეობა თანაუგრძნობს იმერეთის გუბერნატორს, ბატონ გივი ჭიჭინაძეს დედის, ქალბატონი

თინო კალაძე-ჭიჭინაძის

გარდაცვალების გამო.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია თანაუგრძნობს იმერეთის მხარის გუბერნატორს, ბატონ გივი ჭიჭინაძეს დედის, ქალბატონი

თინო კალაძე-ჭიჭინაძის

გარდაცვალების გამო.

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და მუნიციპალიტეტის გამგეობა იუწყება, რომ გარდაიცვალა ცნობილი მსახიობი

კალაძე ტორონჯაძე

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ცნობილი მსახიობი, ღირსეული სამტრედიელი, ბატონი

კალაძე ტორონჯაძე

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ბეჟან გოგავა და დემურ ტრაპაძე თანაუგრძნობენ ტორონჯაძეების ოჯახს ბატონი

კალაძის

გარდაცვალების გამო.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია იუწყება, რომ გარდაიცვალა შტატგარეშე კორესპონდენტი, უზუცესთა ანსამბლ "სანაგარდოს" წევრი, ბატონი

თინო ბალოჯანი

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია თანაუგრძნობენ გივა გელოვანს ბიძის, ბატონი

თინო ბალოჯანის

გარდაცვალების გამო.

თამარო არაშვილის განსვენება

თამარეო, შენ გამოჩენილი და ღირსეული ქალბატონი იყავი, საამაყო მეგობარი, საუკეთესო დედა და მეუღლე. შენი დაკარგვით გამოწვეულ უდიდეს ტკივილს წლები ვერ აფერმტოვალებს. გვაკლიხარ, გვენატრები, შენს კეთილ სულზე ვლოცვლობთ, ჩვენო სათნო მეგობარო, თამარობას და შეუსრულებელ 63 წელს გილოცავთ! ნათელი დაადგეს შენს ღამაზე ხსოვნას!

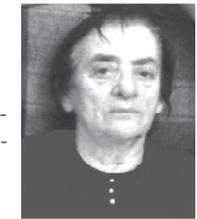
უახლოესი მეგობრები მირან ჭავჭავაძე და თინო ბალოჯანი

ნუგზარ ხუტყუას მეგობრები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა **როზა კაკაბაძე-ხუტყუა**

და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

უახლოესი მეგობრები მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა **ჯიჟალ ფიჭინაძე**

და თანაუგრძნობენ ოჯახს.

თავისუფალი სტილით მოჭიდავი ივერი ჯულაყიძე საქართველოს ჩემპიონატი

8-10 იანვარს, რაჭაში, ქალაქ ამბროლაურში გაიმართა საქართველოს ჩემპიონატი თავისუფალი სტილის ჭიდაობაში 23 წლამდე ახალგაზრდებს შორის. ამ ჩემპიონატში სამტრედიის მუნიციპალიტეტის საჭიდაო კლუბ "ფალავანის" (დირექტორი ირაკლი მელაშვილი) სპორტსმენებმა მიიღეს მონაწილეობა. ჩემპიონატი წარმატებული აღმოჩნდა ივერი ჯულაყიძისათვის, რომლის სპორტული მიღწევების შესახებ "სამტრედიის მაგნეს" თავისი მკითხველებისათვის არაერთხელ უცნობებია. ივერმა 65 კილოგრამ წონით კატეგორიაში 5 ორთაბრძოლა გამართა და ხუთივე დამაჯერებლად მოიგო. (მწვრთნელები ვეფხია და ლაშა სტურუები.)

ამ გამარჯვებით ივერმა მოიპოვა ევროპის ჩემპიონატში მონაწილეობის უფლება, რომელიც მარტში უნგრეთში გაიმართება. აღსანიშნავია ასევე, რომ ჩემპიონატში წარმატებით იასპარეზა შმაგი თოდუამ. (მწვრთნელები ბიძინა მელაშვილი და ზაზა არქანი). მან ოთხი შეხვედრა მოიგო და საბოლოოდ მეორე ადგილს დასჯერდა. ვულოცავთ საჭიდაო კლუბ "ფალავანს" და სპორტსმენებს ამ წარმატებას და სამომავლოდ არაერთ ღირსეულ გამარჯვებას ვუსურვებთ!

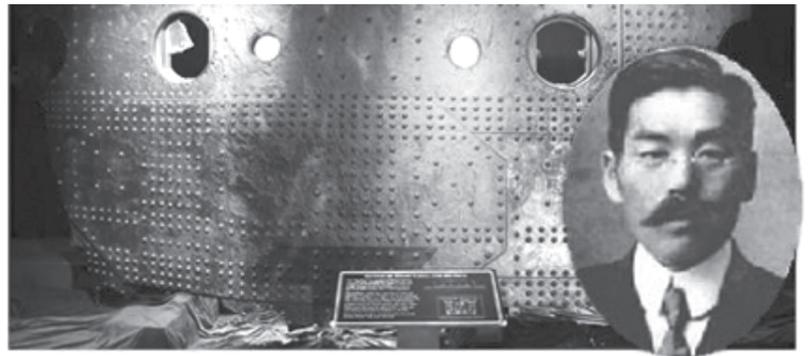
ნათია ნაცვლიშვილი

უიღლო გადაჩენილი

მასაბუმი ხოსონო - ასე ერქვა ერთადერთ აიპონელ მგზავრს, რომელიც "ტიტანის" ჩაძირვის დროს გადაჩნდა. ის მუშაობდა აიპონიის ტრანსპორტის სამინისტროში და ბრიტანეთში ყოფნის დროს როგორც ტურისტად აღმოჩნდა გემზე.

საქმე იმაშია, რომ ეს იღბლიანი მასაბუმი როდესაც დაბრუნდა სამშობლოში, აიპონელებმა მას ყველაზე მშობარად აღიარეს და მისი უფლებები...

ისინი თვლიდნენ, რომ მან გემზე ორ სამურაის უღალატა და თავისი თავი გადაიჩინა. ხალხი თვლიდა, რომ ის გემთან ერთად უნდა ჩაძირულიყო. მასაბუმი ხოსონომ დარჩენილი ცხოვრება სირცხვილში გაატარა და მისი შთამომავლობაც დიდი ხნის მანძილზე სირცხვილში ცხოვრობდა.

ვულოცავთ!

გალერანა ფოცხვირას!

დაბადების დღეს ვილოცავთ, წარმატებებს ვისურვებთ პირად და საზოგადოებრივ საქმიანობაში. უფალმა გაგაძლიეროს!

კათინიძეები: "საბრალოს მაგნე"

ბატონ ვალერანა ფოცხვირას!

ვილოცავთ დაბადების დღეს, იხარეთ, იღვებოდეთ, გფარავდეთ უფალი!

მშენებლის რაინული კავშირი

ასე უთქვამთ ქართულ ღვინოზე

ღვინო საქართველოში ბევრია და კარგად აყენებენ ქვეყრებში.

ქსენოფონტე

ქართლში და კახეთში ვენახები ბევრია, იზრდება და ისხვლება.

სტრაბონი

მსოფლიოში არ არსებობს მეორე მხარე, სადაც სვამდნენ ისე საუცხოო ღვინოს, როგორც საქართველოში.

პლტარქი

ღმერთმა ქართველ მსმელებს კახური ღვინო მისცა, ესე იგი საუცხოო ღვინო.

ალექსანდრე დიუმა (მამა)

ღვინოა ისევე, თუ არსებობს მხარე, სადაც მევენახეობა განვითარებული უძველესი დროიდან, ეს საქართველოა.

პიერ ლერუა

ქართული ღვინოები მზიანია, მარღვებში ადამიანს ცეცხლს წაუკიდებს.

გ. დელმანო

ცნობილი ქართველი პოეტი და საზოგადო მოღვაწე ალექსანდრე ჭავჭავაძე მისი დროის ჩინებული მეურნე იყო. სწორედ მან მოაწყო არაერთხელ ორთქლით სახდელი ქარხანა. თბილისსა და ჩრდილოეთ კავკასიაში გახსნა ქართული ღვინის სარდაფები, კახური წესით დაყენებული ღვინით რუსეთში სახელი გაუთქვა ქართულ ღვინოს. ალბათ, სწორედ სიმამრის ღვინის გემომ ათქმევინა ალექსანდრე გრიბოედოვს - კახეთის ღვინოს შეუძლია მეტოქეობა გაუწიოს უცხოეთის ღვინოს, შეავიწროოს და განდევნოს რუსეთის ბაზრიდან.

მრავალი საუკუნის მანძილზე ქართველმა ხალხმა რის ვაი-ვაგლახით შემოინახა ღვინის დაყენების ქართული წესი.

საქართველოა ის ქვეყანა, სადაც 500-ზე მეტი აბორიგენული ძვირფასი ვაზის ჯიშია შემონახული და გავრცელებული. აი, სწორედ ამ ცნობებსა და ფაქტობრივ მასალებს ეყრდნობოდნენ გამოჩენილი სწავლულები: კოხი, შოუ, მენდელეევი, ვაგილოვი, ჯავახიშვილი და სხვები, როცა ვაზის სამშობლოდ საქართველოს მოიხსენიებდნენ.

ამდენად, საკვირველი სულაც არაა, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის შესაბამისმა უწყებამ, "იუნესკომ" ქართული ღვინის დაყენების წესი არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის ღირებულებათა სიაში შეიტანა, ხოლო ქართულ ქვეყრს გაეროს შტაბბინასთან მიუჩინა ადგილი.

ლევან ბაბქაძე

Advertisement for Galera Fochvira, including a portrait and congratulatory text.

Advertisement for Anana Anzabashvili, including a portrait and congratulatory text.

Advertisement for Zaza Khidzuri, including a portrait and congratulatory text.

Advertisement for Magne magazine, including contact information and a logo.